

HARUN YAHYA CEP KİTAPLARI SERİSİ .65.

HARUN YAHYA

MESİH
MÜJDESİ

Hiz. İsa, Allah'ın üstün ilimlerle desteklediği değerli bir kuldur. Daha beşikteyken konuşmuş, dünyada kaldığı süre içerisinde çevresindeki insanlara büyük mucizeler göstermiştir. Diğer tüm peygamberlerden farklı olarak ölmeden Allah Katına alınmıştır ve tekrar dünyaya gönderileceğine dair Kuran'da ayetler vardır.

Hiz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne gelişi tüm insanlık için çok büyük bir nimet, Allah'tan bir lütuftur. Hiz. İsa geldiğinde masum, tertemiz ve nurlu yüzüyle, hikmetli, akıllı ve isabetli konuşmalarıyla hemen dikkati çekecek, dünya üzerindeki tüm insanlar hayatlarında ilk kez en yüksek insani vasıflara sahip mübarek bir peygamber göreceklerdir. Onun geçmiş hayatı gibi yeryüzüne ikinci kez gelişinden sonraki hayatı da Allah'ın izniyle mucizelerle dolu olacaktır.

Hiz. İsa'yı ikinci kez gelişinde tanımamızı sağlayan en önemli özelliklerden biri onun dünyada bir ailesinin, akrabasının, eskiden tanıdığı tek bir kişinin olmaması olacaktır. Onun fiziksel özelliklerini, simasını ya da ses tonunu bilen tek bir kişi çıkmayacaktır. Dünya üzerinde tek bir kişi "ben onu daha önceden tanıyorum, filanca zaman görmüştüm, onun ailesi ve yakınları bu kimselerdir" gibi bir iddiada bulunamayacaktır. İkinci kez yeryüzüne gelişinde, onun doğumuna, çocukluğuna, gençliğine ve yetişkinliğine şahit olmuş tek bir kimse olmayacak, tek bir çocukluk resmi bulunmayacak, hiçbir insan onun geçmişine dair bir hatıraya sahip olmayacaktır.

Bu kitabı okurken bir yandan Hiz. İsa'nın Kuran ayetlerinde ve hadislerde aktarılan, mucizelerle dolu yaşamı hakkında bilgi sahibi olurken, bir yandan da çok özel bir zaman diliminde yaşadığınızı fark edeceksiniz. Unutulmaması gerekir ki, Hiz. İsa'nın gelişi tüm dünyayı etkileyecek olağanüstülükler taşıyan, mucizevi ve metafizik bir olaydır. İşte bu nedenle tüm iman sahiplerinin bir an önce harekete geçmeleri ve birlik içinde Hiz. İsa'yı en güzel şekilde karşılamak için ellerindeki tüm imkanları seferber etmeleri gerekmektedir. Heyecanla, aşkla, şevkle yapılacak olan bu büyük hazırlık fiili bir dua olacak, bu hazırlığı yapmayanlar ise Hiz. İsa yeryüzüne döndüğü zaman hiç şüphesiz çok büyük bir pişmanlık yaşayacaklardır.

Tüm alametler bize göstermektedir ki: Hiz. İsa'nın gelişi çok yakındır ve hazırlık yapmak için kaybedilecek zaman yoktur.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

Bu kitap Harun Yahya'nın konuyla ilgili olarak daha önce kaleme aldığı eserlerinden önemli bölümlerin derlenmesi ile oluşturulmuştur. Amaç, okuyucuların Harun Yahya serisinin tamamını okuyabilmesidir.

Cep Kitapları Serisi hazırlanırken, Türk halkının içinde bulunduğu ekonomik durum göz önüne alınmış, bu duruma uygun fiyatlarla okuyucuya hizmet etmek amaçlanmıştır.

Bu seri hazırlanırken kendisinden alıntılar yapılan kitapların orijinallerine, Harun Yahya'nın eserlerini satan tüm kitapçılardan veya www.harunyahya.org internet sitesinden ulaşabilirsiniz.

OKUYUCUYA

- Yazarın eserlerinde evrim teorisinin çöküşüne özel bir yer ayrılmasının nedeni, bu teorinin her türlü din aleyhtarı felsefenin temelini oluşturmasıdır. Yaratılışı ve dolayısıyla Allah'ın varlığını inkar eden Darwinizm, 140 yıldır pek çok insanın imanını kaybetmesine ya da kuşkuya düşmesine neden olmuştur. Dolayısıyla bu teorinin bir aldatmaca olduğunu gözler önüne sermek çok önemli bir imani görevdir. Bu önemli hizmetin tüm insanlarımızı ulaştırılabilmesi ise zorunludur.
- Belirtilmesi gereken bir diğer husus, bu kitapların içeriği ile ilgilidir. Yazarın tüm kitaplarında imani konular, Kuran ayetleri doğrultusunda anlatılmakta, insanlar Allah'ın ayetlerini öğrenmeye ve yaşamaya davet edilmektedir. Allah'ın ayetleri ile ilgili tüm konular, okuyanın aklında hiçbir şüphe veya soru işareti bırakmayacak şekilde açıklanmaktadır.
Bu anlatım sırasında kullanılan samimi, sade ve akıcı üslup ise kitapların yediden yetmişe herkes tarafından rahatça anlaşılmasını sağlamaktadır. Bu etkili ve yalın anlatım sayesinde, kitaplar "bir solukta okunan kitaplar" deyimine tam olarak uymaktadır. Dini reddetme konusunda kesin bir tavır sergileyen insanlar dahi, bu kitaplarda anlatılan gerçeklerden etkilenmekte ve anlatılanların doğruluğunu inkar edememektedirler.
- Bu kitap ve yazarın diğer eserleri, okuyucular tarafından bizzat okunabileceği gibi, karşılıklı bir sohbet ortamı şeklinde de okunabilir. Bu kitaplardan istifade etmek isteyen bir grup okuyucunun kitapları birarada okumaları, konuyla ilgili kendi tefekkür ve tecrübelerini de birbirlerine aktarmaları açısından yararlı olacaktır.
- Bunun yanında, sadece Allah rızası için yazılmış olan bu kitapların tanınmasına ve okunmasına katkıda bulunmak da büyük bir hizmet olacaktır. Çünkü yazarın tüm kitaplarında ispat ve ikna edici yön son derece güçlüdür. Bu sebeple dini anlatmak isteyenler için en etkili yöntem, bu kitapların diğer insanlar tarafından da okunmasının teşvik edilmesidir.
- Kitapların arkasına yazarın diğer eserlerinin tanıtımlarının eklenmesinin ise önemli sebepleri vardır. Bu sayede kitabı eline alan kişi, yukarıda söz ettiğimiz özellikleri taşıyan ve okumaktan hoşlandığını umduğumuz bu kitapla aynı vasıflara sahip daha birçok eser olduğunu görecektir. İmani ve siyasi konularda yararlanabileceği zengin bir kaynak birikiminin bulunduğu- na şahit olacaktır.
- Bu eserlerde, diğer bazı eserlerde görülen, yazarın şahsi kanaatlerine, şüpheli kaynaklara dayalı izahlara, mukaddesata karşı gereken adaba ve saygıya dikkat etmeyen üsluplara, burkuntu veren ümitsiz, şüpheci ve ye'se sürükleyen anlatımlara rastlayamazsınız.

HARUN YAHYA CEP KİTAPLARI SERİSİ .65.

MESİH MÜJDESİ

HARUN YAHYA

Kasım, 2003

YAZAR HAKKINDA

Harun Yahya müstear ismini kullanan yazar, 1956 yılında Ankara'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Ankara'da tamamladı. Daha sonra İstanbul Mimar Sinan Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi'nde ve İstanbul Üniversitesi Felsefe Bölümü'nde öğrenim gördü. 1980'li yıllardan bu yana, imani, bilimsel ve siyasi konularda pek çok eser hazırladı. Bunların yanı sıra, yazarın evrimcilerin sahtekarlıklarını, iddialarının geçersizliğini ve Darwinizm'in kanlı ideolojilerle olan karanlık bağlantılarını ortaya koyan çok önemli eserleri bulunmaktadır.

Yazarın müstear ismi, inkarcı düşünceye karşı mücadele eden iki peygamberin hatıralarına hürmeten, isimlerini yad etmek için Harun ve Yahya isimlerinden oluşturulmuştur. Yazar tarafından kitapların kapağında Resulullah'ın mührünün kullanılmış olmasının sembolik anlamı ise, kitapların içeriği ile ilgilidir. Bu mühür, Kuran-ı Kerim'in Allah'ın son kitabı ve son sözü, Peygamberimiz (sav)'in de hatem-ül enbiya olmasını remzetmektedir. Yazar da, yayınladığı tüm çalışmalarında, Kuran'ı ve Resulullah (sav)'ın sünnetini kendine rehber edinmiştir. Bu suretle, inkarcı düşünce sistemlerinin tüm temel iddialarını tek tek çürütme ve dine karşı yöneltilen itirazları tam olarak susturacak "son söz"ü söylemeyi hedeflemektedir. Çok büyük bir hikmet ve kemal sahibi olan Resulullah (sav)'ın mührü, bu son sözü söyleme niyetinin bir duası olarak kullanılmıştır.

Yazarın tüm çalışmalarındaki ortak hedef, Kuran'ın tebliğini tüm dünyaya ulaştırmak, böylelikle insanları Allah'ın varlığı, birliği ve ahiret gibi temel imani konular üzerinde düşünmeye sevk etmek ve inkarcı sistemlerin çürük temellerini ve sapkın uygulamalarını gözler önüne sermektir.

Nitekim Harun Yahya'nın eserleri Hindistan'dan Amerika'ya, İngiltere'den Endonezya'ya, Polonya'dan Bosna Hersek'e, İspanya'dan Brezilya'ya, Malezya'dan İtalya'ya, Fransa'dan Bulgaristan'a ve Rusya'ya kadar dünyanın daha pek çok ülkesinde beğeniyle okunmaktadır. İngilizce, Fransızca, Almanca, İtalyanca, İspanyolca, Portekizce, Urduca, Arapça, Arnavutça, Rusça, Boşnakça, Uygurca, Endonezyaca, Malayca, Bengoli, Sırpça, Bulgarca, Çince, Kishwahili (Tanzanya'da kullanılıyor), Hausa (Afrika'da yaygın olarak kullanılıyor), Dhivelhi (Mauritus'ta kullanılıyor), Danimarkaca ve İsveççe gibi pek çok dile çevrilen eserler, yurt dışında geniş bir okuyucu kitlesi tarafından takip edilmektedir.

Dünyanın dört bir yanında olağanüstü takdir toplayan bu eserler pek çok insanın iman etmesine, pek çoğunun da imanında derinleşme-

sine vesile olmaktadır. Kitapları okuyan, inceleyen her kişi, bu eserlerdeki hikmetli, özlü, kolay anlaşılır ve samimi üslubun, akılcı ve ilmi yaklaşımın farkına varmaktadır. Bu eserler süratli etki etme, kesin netice verme, itiraz edilemezlik, çürütülemezlik özellikleri taşımaktadır. Bu eserleri okuyan ve üzerinde ciddi biçimde düşünen insanların, artık materyalist felsefeyi, ateizmi ve diğer sapkın görüş ve felsefelerin hiçbirini samimi olarak savunabilmeleri mümkün değildir. Bundan sonra savunsalar da ancak duygusal bir inatla savunacaklardır, çünkü fikri dayanakları çürütülmüştür. Çağımızdaki tüm inkarcı akımlar, Harun Yahya külliyatı karşısında fikren mağlup olmuşlardır.

Kuşkusuz bu özellikler, Kuran'ın hikmet ve anlatım çarpıcılığından kaynaklanmaktadır. Yazarın kendisi bu eserlerden dolayı bir övünme içinde değildir, yalnızca Allah'ın hidayetine vesile olmaya niyet etmiştir. Ayrıca bu eserlerin basımında ve yayınlanmasında herhangi bir maddi kazanç hedeflenmemektedir.

Bu gerçekler göz önünde bulundurulduğunda, insanların görmediklerini görmelerini sağlayan, hidayetlerine vesile olan bu eserlerin okunmasını teşvik etmenin de, çok önemli bir hizmet olduğu ortaya çıkmaktadır.

Bu değerli eserleri tanıtmak yerine, insanların zihinlerini bulandıran, fikri karmaşa meydana getiren, kuşku ve tereddütleri dağıtmada, imanı kurtarmada güçlü ve keskin bir etkisi olmadığı genel tecrübe ile sabit olan kitapları yaymak ise, emek ve zaman kaybına neden olacaktır. İmanı kurtarma amacından ziyade, yazarının edebi gücünü vurgulamaya yönelik eserlerde bu etkinin elde edilemeyeceği açıktır. Bu konuda kuşkusu olanlar varsa, Harun Yahya'nın eserlerinin tek amacının dinsizliği çürütmek ve Kuran ahlakını yaymak olduğunu, bu hizmetteki etki, başarı ve samimiyetin açıkça görüldüğünü okuyucuların genel kanaatinden anlayabilirler.

Bilinmelidir ki, dünya üzerindeki zulüm ve karmaşaların, Müslümanların çektikleri eziyetlerin temel sebebi dinsizliğin fikri hakimiyetidir. Bunlardan kurtulmanın yolu ise, dinsizliğin fikren mağlup edilmesidir, iman hakikatlerinin ortaya konması ve Kuran ahlakının, insanların kavrayıp yaşayabilecekleri şekilde anlatılmasıdır. Dünyanın günden güne daha fazla içine çekilmek istendiği zulüm, fesat ve kargaşa ortamı dikkate alındığında bu hizmetin elden geldiğince hızlı ve etkili bir biçimde yapılması gerektiği açıktır. Aksi halde çok geç kalınabilir.

Bu önemli hizmette öncü rolü üstlenmiş olan Harun Yahya külliyatı, Allah'ın izniyle, 21. yüzyılda dünya insanlarını Kuran'da tarif edilen huzur ve barışa, doğruluk ve adalete, güzellik ve mutluluğa taşımaya bir vesile olacaktır.

Bu kitapta kullanılan ayetler, Ali Bulaç'ın hazırladığı
"Kur'an-ı Kerim ve Türkçe Anlamı" isimli mealden alınmıştır.

ARAŞTIRMA YAYINCILIK

Kartaltepe Mah. Belediye Caddesi
Limanoğlu İş Merkezi No: 3/64
Sefaköy - İstanbul

Baskı: **Nesil Matbaacılık**
Sanayi Caddesi Bilge Sokak No: 2
Yenibosna - İstanbul
Tel: (0 212) 5513225

www.harunyahya.org - www.harunyahya.net

İÇİNDEKİLER

<i>Giriş</i>	8
<i>Hz. İsa</i>	11
<i>Hz. İsa'nın mucizelerle dolu olan hayatı</i>	23
<i>Kuran'da Hz. İsa'nın Allah katına yükselişi</i>	51
<i>Hz. İsa yeryüzüne ikinci kez gelecek</i>	59
<i>Hadislerde Hz. İsa'nın ikinci gelişi</i>	74
<i>İncil ve Tevrat'ta Hz. İsa'nın yeryüzüne dönüşü ...</i>	80
<i>Bediüzzaman Said Nursi Müslümanları</i> <i>Hz. İsa'nın gelişi ile müjdelemiştir</i>	87
<i>Hz. İsa'yı en güzel şekilde karşılamak</i>	92
<i>Sonuç</i>	95

GİRİŞ

Dünya tarihi boyunca birçok kavme peygamberler ve elçiler gönderilmiştir. Ancak Rabbimiz'in farklı dönemlerde farklı kavimlere gönderdiği elçilerin hepsi, özünde aynı dini tebliğ etmişlerdir. Onlar gönderildikleri kavimleri bir ve tek olarak Allah'a iman etmeye, putların önünde secde etmekten vazgeçmeye, sadece Allah'ı hoşnut etmek için yaşamaya, Allah'a güvenip sadece Allah'tan yardım dilemeye, Allah rızası için salih amellerde bulunmaya ve güzel ahlaklı olmaya çağırılmışlardır. Peygamberlerin anlattıkları hak dinin inanç esasları her zaman aynı olmuş, ancak dönemin ve ortamın koşullarına göre uygulamalarda bazı farklılıklar bulunmuştur. Örneğin Hz. İsa, farklı bir din getirmemiştir. Geçmiş peygamberlere gönderilen de, Hz. Musa'ya, Hz. İsa'ya vahyedilen de, son peygamber olan Hz. Muhammed (sav)'e indirilen de aynı dindir. *(Bu benzerlikle, Tevrat ve İncil'in Hz. Musa ve Hz. İsa'ya ilk gönderildikleri halleri kastedilmektedir. Çünkü Rabbimiz'in insanlara hidayet rehberi olarak gönderdiği bu iki İlahi Kitap vahyedilmelerinden sonra tahrif edilmiş, orijinal hallerinden uzaklaşmışlardır.)* Nitekim Allah müminlerin bu dinler arasında hiçbir ayrılık gözetmemelerini bir ayette şöyle bildirmiştir:

De ki: "Biz Allah'a, bize indirilene, İbrahim, İsmail, İshak, Yakup ve torunlarına indirilene, Musa'ya, İsa'ya ve peygamberlere Rablerinden verilenlere iman ettik. Onlardan hiçbirini arasında ayrılık gözetmeyiz. Ve biz O'na teslim olmuşlarız." (Al-i İmran Suresi, 84)

Bir diğerk ayette ise şu şekilde bildirilmektedir:

O: “Dini dosdoğru ayakta tutun ve onda ayrılığad düşmeyin” diye dinden Nuh’a vasiyet ettiğini ve sana vahyettiğimizi, İbrahim’e, Musa’ya ve İsa’ya vasiyet ettiğimizi sizin için de teşri’ etti (bir şeriat kıldı). Senin kendilerini çağırduğın şey, müşriklere ağır geldi. Allah, dilediğini buna seçer ve içten kendisine yöneleni hidayete erdirir. (Şura Suresi, 13)

Rabbimiz, mübarek dinini zaman içinde birçok kavme göndermiş ve peygamberlik makamıyla şereflendirdiği elçileri aracılığıyla onları uyarmıştır. Hak dinin tebliğ edildiği her insan, Allah’ın elçileri aracılığıyla davet ettiği bu dine uymakla yükümlü tutulmuştur.

Allah’ın alemler üzerine seçip, örnek kıldığı elçilerin hayatları, yaşadıkları olaylar, karşılaştıkları zorluklar, giriştikleri büyük mücadeleler tüm insanlar için önemli mesajlar ve dersler içerir. Kuran’da, hayatıyla, mücadelesiyle, ahlakıyla insanlara örnek gösterilen peygamberlerden biri de Hz. İsa’dır.

Hız. İsa’nın doğumu, hayatı ve Allah Katına alınması hep mucizevi şekillerde gerçekleşmiş, bu mübarek insanın hayatı Kuran’da ayrıntılı olarak haber verilmiştir. Allah Kuran’da birçok peygamberin kıssalarını bizlere bildirmektedir. Ancak Hız. İsa çeşitli yönleriyle diğerk peygamberlerden farklı bir konuma sahiptir. Allah’ın üstün ilimlerle desteklediği bu değerli kulu daha beşikteyken konuşmuş, dünyada kaldığı süre içerisinde çevresindeki insanlara büyük mucizeler göstermiştir. Onun bu özel durumunun diğerk bir delili de, Allah Katına alınışı ve tekrar dünyaya gönderileceğine dair Kuran’da önemli işaretlerin olmasıdır.

Bu kitabın amacı Hz. İsa'nın hayatını ve mücadelesini, sahip olduğu üstün ahlak ve karakteri yakından tanımak, ilgili Kuran ayetleri ve Peygamber Efendimiz (sav)'in hadisleri ışığında bu kutlu insanın yeniden dünyaya dönüşünün müjdesini vermektir. Rabbimiz Kuran'da, Hz. İsa hakkında gelecek zamana (*Kuran'ın indirilmesinden kıyamete kadar ki dönem*) yönelik bazı önemli işaretler vermiş, Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) ise hadislerinde Hz. İsa hakkında çok önemli müjdelere bildirmiştir. Tüm bunlar, Hz. İsa'nın çok olağanüstü bir yaratılışla yaratıldığını, hayatının da mucizevi şekilde geliştiğini bizlere göstermektedir.

Bu bilgilerin ışığında bir yandan Hz. İsa'nın Kuran ayetlerinde ve hadislerde aktarılan, mucizelerle dolu yaşamı hakkında bilgi sahibi olurken, bir yandan da çok özel bir zaman diliminde yaşadığımızı fark edeceğiz. Bu çalışmanın amaçlarından biri ise, Kuran ayetlerinde yer alan önemli bir mucizeye dikkat çekilmesinin yanı sıra Kuran'da pek çok vesileyle övülmüş olan mübarek elçisinin, Meryem oğlu Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci defa gönderilişine erişenlerden olabilmenin fiili bir duasını yapmaktır. Hiç unutmamak gerekir ki, Hz. İsa'nın gelişi tüm dünyayı etkileyecek olağanüstülükler taşıyan, mucizevi ve metafizik bir olaydır. İşte bu nedenle tüm iman sahiplerinin bir an önce harekete geçmeleri ve birlik içinde Hz. İsa'yı en güzel şekilde karşılamak için ellerindeki tüm imkanları seferber etmeleri gerekmektedir. Heyecanla, aşkla, şevkle yapılacak olan bu büyük hazırlık fiili bir dua olacak, bu hazırlığı yapmayanlar ise Hz. İsa yeryüzüne döndüğü zaman hiç şüphesiz çok büyük bir pişmanlık yaşayacaklardır. Tüm alametler bize göstermektedir ki: Hz. İsa'nın gelişi çok yakındır ve hazırlık yapmak için kaybedilecek zaman yoktur.

HZ. İSA

İnsanlara uyarıcı ve müjdeleyici olarak gönderilen mübarek elçiler, Rabbimiz'in onlara bahşettiği bu şerefli sorumluluğu yerine getirirken çeşitli zorluklarla karşılaşmışlardır. İnkarcılar onların Allah'ın dinini tebliğ etmelerini engellemek istemişler, türlü tuzaklar, iftiralar ve saldırılarla insanların elçilerin izinden gitmelerine mani olabileceklerini sanmışlardır. Allah yolunda mücadele eden tüm elçilerin başlarına gelenler, Hz. İsa'nın da başına gelmiş, yeryüzünde aralarında bulunduğu süre boyunca hem putperest Roma iktidarının, hem de bağnaz din adamlarının çeşitli saldırılarına maruz kalmıştır. Gerçek dinin düşmanı olan bu iki akımla aynı anda mücadele etmiş, bu mücadele sırasında ise yanında çok az sayıda Allah'a inanan insan olmuştur.

Hz. İsa'nın mucizevi doğumu, hak dini anlatması, hayatı boyunca gösterdiği mucizeler, onun kısa sürede o dönem halkı tarafından beklenen Mesih olarak tanınip sevilmesine yol açmıştır. Ancak halktaki bu yoğun sevgi ve Hz. İsa'nın bağnaz din adamlarına getirdiği haklı eleştiriler, bu çevrelerin saldırılarına ve bu kutlu insana çeşitli tuzaklar kurmalarına yol açmıştır. Hz. İsa'yı öldürmek için yaptıkları girişimler Allah'ın onu Kendi Katına yükseltmesiyle boşa çıkmıştır.

Hz. İsa'nın hayatını ve mücadelesini incelemeye başlamadan önce konuyla ilgili kaynakların neler olduğunu öğrenmek faydalı olacaktır.

Hz. İsa'nın hayatıyla ilgili kaynaklar

Hz. İsa'nın hayatını anlatan çeşitli kaynaklar vardır. Bunların başında günümüze kadar hiç değişmeden gelen ve içinde hiçbir çelişki bulunmayan Kuran-ı Kerim gelir. Bu yüzden tarih boyunca tahrif edilmiş olma ihtimali olan diğer kaynaklardaki bilgilerin doğruluğu ancak Kuran'da haber verilen bilgilere uygun oldukları ölçüde kullanılacaktır. Kuran'la çalışmayan diğer bazı tarihi ve arkeolojik bilgiler için ise, başta İncil olmak üzere o dönemlerden kalma vesikalar kullanılacaktır. Hz. İsa'nın hayatı, tebliği ve inkar edenlerle yaptığı mücadele ile ilgili başvurabileceğimiz bir diğer kaynak ise Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'in mübarek hadisleri ve kıymetli İslam alimlerinin açıklamaları, tefsirleri ve yorumlarıdır.

Hıristiyanların kutsal kitabı olan ve Hz. İsa hakkında en ayrıntılı bilgileri veren İncil, bu konuda önemli kaynaklardan biridir. Ancak İncil Hz. İsa'nın ardından çeşitli tahrifatlara uğramış ve orijinalliğini kaybetmiştir. Bu nedenle de içinde

Allah'ın vahyine dayanan hak bölümler olabileceği gibi, tamamen insan yazımı olan bölümler de bulunmaktadır. Bu yüzden İncil'in, Hz. İsa'nın hayatı, mücadelesi ve tebliğiyle ilgili, Kuran'la mutabık olan bölümleri, önemli bir tarihi belge olarak dikkate alınmalıdır.

İncillerin en erken, Hz. İsa'dan 30-40 yıl sonra kaleme alındığı tahmin edilmektedir (MS 63) Ancak elimizde bu metinlerin hiçbiri yoktur. Ele geçirilen en eski metinler 3. ve 4. yüzyıllara aittirler. Hıristiyanlığa bugünkü şeklini veren Pavlus'un mektupları ise İncillerden daha önce kaleme alınmıştır. (MS 52-63)

Bunların dışında Flavius, Filon, Tacitus gibi o dönemlerde yaşamış tarihçilerin eserlerinde de küçük bölümlere rastlamak mümkündür. Ayrıca bu tarihçiler, Hz. İsa'nın şahsıyla ilgili olmasa da onun yaşadığı dönemle ilgili ayrıntılı bilgiler vermişlerdir.

Son olarak o dönemle ilgili arkeolojik kazılar ve bu kazılarda ortaya çıkan bulgular da Hz. İsa'nın yaşadığı dönemin ve olayların anlaşılması için kaynak olarak kullanılacaktır.

Hz. İsa Zamanında Filistin

Hz. İsa'nın yaşadığı dönemde, Akdeniz tümüyle Roma İmparatorluğu'nun egemenliği altındaydı. İmparatorluk askeri alanda olduğu kadar kültürel alanda da en güçlü dönemlerinden birini yaşıyordu. Eski Yunan (Grek) medeniyetinin kültürel mirasını devralmış ve onu yeni eklemelerle ilerletmişti. Helenizm adı verilen bu akım, din dahil olmak üzere hayatın bütün alanlarına hakim oluyordu. Romalılar kendilerini diğer toplumların çok üzerinde görüyor ve kendi hayat şekillerini işgal ettikleri topraklar üzerinde de yaygınlaştırmaya çalışıyorlardı.

Roma'nın dini, Akdeniz çevresinde yaşayan tüm toplumlar gibi, çok tanrılı bir dindi. Yunan mitolojisinin hayali tanrıları, farklı isimler altında, Roma mitolojisinde de kullanılmaktaydı. Bazı Roma İmparatorları ise kendilerini de bu sahte ilahlar arasına dahil eden kanunlar çıkarmışlardı. Romalı yöneticiler bu çok tanrılı dinleri, kendi hakimiyetlerini yaygınlaştırma konusunda bir araç olarak kullanıyorlardı. Onlar için din, kitlelere sadakati telkin etmenin ve onları denetlemenin bir yoluydu.

Romalılar, Yahudi dininin kendi batıl dinlerinden çok farklı olduğunu ve onların dinlerine olan bağlılıklarını gördükleri için, Yahudilerin içişlerine, özellikle dini konularına fazla karışmamaya karar verdiler. Filistin'i yönetimleri altında bulundurdıkları dönem boyunca, Yahudilerin dini inançlarının gereklerini yerine getirmelerine izin verdiler. Yahudi halkının ruhani merkezi olan Tapınak, eskiden olduğu gibi görevli rahipler tarafından yönetilmeye devam etti. Roma yönetimi, Yahudi rahiplerin oluşturduğu ve en büyük dini mahkeme niteliğindeki Sanhedrin Kurulu'nun faaliyetlerini sürdürmesine de izin verdi.

Sanhedrin, Roma yönetimi altında bile, bir Yahudiyi

yargılayabilir ve Yahudi şeriatının öngördüğü cezaları uygulayabilirdi. Roma'nın bu bölgeye atadığı yöneticiler halk arasında çıkabilecek isyanlara karşı sert tedbirler alıyor, vergi toplama konusunda da hiç taviz vermiyorlardı. Kendi yönetimleriyle işbirliği halinde bulunan Yahudi iktidarına bu yüzden müsamaha gösteriyor, onlara karşı gelişen isyan hareketlerini şiddetle cezalandırıyorlardı.

Filistin'deki Roma yönetiminin başına geçen, Romalıların zaaflarını bilen ve Helen kültürüne olan hayranlığıyla tanınan I. Herod (MÖ 37-4), Romalıların yardımıyla "Yahudilerin Kralı" olmayı başarmış ve devletin sınırlarını yeniden bütün Filistin'e yaymıştır. Herod Romalılara yaranmak için Helen kültürünün yaygınlaşması yolunda büyük çabalar yürütmüştür. Bu kültürün sadece sanat, mimari gibi yönlerini değil, dünyevi-maddeci özelliğinin de halk içinde yerleşmesine çalışmıştır. Bu dönemde Yahudi halkın desteğini alabilmek için Hz. Süleyman tapınağını yeniden inşa ettiren Kral Herod, bütün ülkeyi mimari eserlerle, heykellerle donattı. Ancak bütün bu gösterişe rağmen, dindar Yahudi halkı Herod'dan nefret ediyordu. Çünkü o hem putperest Roma'nın işbirlikçisi, hem de halkına zulmeden bir lider olmuştu.

Herod, Roma'nın desteğiyle, ülkesini MÖ 37'den MS 4 yılına kadar yönetti. Ölümünden sonra her ne kadar Yahudiler, Romalılardan Herod yönetiminin sona erdirilmesini istemişlerse de Romalılar ülkeyi Herod'un oğulları arasında bölüştürmüştür. Oğullarından biri olan Herod (Herodes) Antipas Romalılar tarafından Galile bölgesinin yöneticisi yapıldı.

Tarihi kaynaklara göre Hz. İsa'nın tebliği, en az babası kadar zalim olan Herod Antipas'ın krallığı döneminde gerçekleşmiştir.

Hz. İsa döneminde Yahudi mezhepleri

Milattan önceki son yüzyılda Yahudi toplumu büyük bir parçalanma yaşamış, Yahudiliğin özü ve gerçek anlamı konusunda birçok farklı görüş belirmiştir. Birbiriyle çelişen farklı mezheplerin gelişmesinde Eski Ahit kitaplarının ve dinsel kuralların farklı yorumlanmasından başka, siyasi faktörler, özellikle de Roma yönetiminin büyük bir rolü vardır. O dönemin yazılarına bakıldığında, özellikle de dönemin ünlü Yahudi tarihçisi Josephus Flavius'un kayıtları incelendiğinde, Yahudi toplumu içinde çok sayıda akımın geliştiğini söylemek mümkündür. Farklı akımlar içinde dört tanesi fikirleriyle öne çıkmışlardır.

➤ Bunlardan biri, Roma hakimiyetiyle uzlaşan ve bu yönetimin desteğiyle hakim sınıfı oluşturarak refah içinde yaşayan Saddukilerin oluşturduğu akımdır. Bu görüş daha çok zengin Yahudilerin arasında yayılmıştı ve bir siyasi parti görüşü gibi kabullenilmişti. **Saddukiler**, din kurallarını sadece Eski Ahit'in ilk beş kitabına göre belirliyor, bu kitapları sadece teknik anlamlarına göre yorumluyor, bu sebeple de ölümden sonra hayat, cennet-cehennem gibi dinin temel unsurlarını kabul etmiyorlardı. Dünya işlerinin dini inançlardan tamamen bağımsız olduğuna inanıyorlardı. Bu çarpık görüşleri yüzünden dünyevi bir hayat ve iktidar hırsı onlar için mümkün hale geliyordu. Roma yönetimi ile işbirliği içinde olan ve yüksek rahipler soyundan geldiklerini iddia eden bu grup, Kudüs Tapınağı'nın düzeninden sorumluydu. Tapınak'ta yürütülen kurban sistemini tüm detaylarıyla uygulayanlar onlardı. Çok önemli bir iş olarak kabul edilen Tapınak faaliyetlerini yürüttükleri için de başka hiçbir işle ilgilenmezler ve kendilerini yüksek bir sınıf olarak gö-

rürlerdi. Yaptıkları bu iş sayesinde büyük bir kazanç, siyasi ayrıcalıklar ve itibar elde etmişlerdi. Saddukiler, bir yandan hakimiyetlerini garantileyen geleneği devam ettirmek isterlerken, bir yandan da Helen kültürünü kabul etmişler ve bunu yaygınlaştırmaya çalışmışlardır.

➤ Saddukilerin karşısında ise, onların bu sapkın görüşleriyle mücadele eden, Saddukilerden dini konularda ayrılan ve daha mütevazı bir yaşam süren “muhafazakar” **Ferisiler** vardı. Başta Tevrat olmak üzere kutsal yazılarla ilgilenir, halk içinde dini otorite olarak kabul edilir ve saygı görürlerdi. Saddukilerin aksine, ruhun varlığına, ölümden sonraki yaşama, cennete ve cehenneme inanıyorlardı. Roma yönetimi ile Saddukiler gibi bir işbirliği içinde değildiler. Romalılar’ın getirdiği Helen kültürünü asla kabul etmiyorlardı. Ancak Pax Romana adı verilen ve Roma’nın hakim olduğu topraklarda bir barış ortamının muhafazasını öngören uygulama onların da işine geliyordu. Hz. Musa’nın şeriatının hakim olması için büyük çaba göstermiş, hatta bu amaçla savaşmışlardır. Bazı tarihçiler, Hz. İsa’nın yaptığı tebliğin en çok Ferisilerin görüşüne yakın olduğunu söyleyerek, Hz. İsa’nın da bu dindar kişilerle beraber olduğunu savunmuşlardır. Ancak İncil’de Hz. İsa’nın Ferisilere yönelik çok çeşitli hatırlatmaları, uyarıları vardır. Bununla birlikte Hz. İsa’nın Ferisilerle dostluk yaptığı, beraber yemek yediği de İncil’de yer almaktadır. (Luka, 7: 36; Luka, 11: 37; Luka, 14: 1).

➤ Bir diğer grup ise Roma yönetimine ve işbirlikçi Yahudilere karşı silahlı mücadeleyi savunan **Zealotlardır**. Bu siyasi akımın taraftarları Allah’ın hakimiyetine aykırı olduklarını düşündükleri önemli Romalı ve Yahudi yöneticilere karşı terör eylemleri başlatmış, suikastler-

de bulunmuşlardır. Hz. İsa döneminde, Mesih'i bekleyen bu tür fanatik akımlar ortaya çıkmış ve çok sayıda taraftar toplamayı başarmışlardır. Romalılar bu hareketlere karşı ciddi tedbirler almakta gecikmemiş, her türlü baskı ve kontrolü artırmışlardır. Eğer halkı kıskırtacak bir hareket tespit ederlerse sert ve acımasız davranmışlardır. Daha sonra Yahudiler, Romalılar'ın bu hassasiyetini Hz. İsa'ya karşı kullanmışlardır. Mesih beklentisi içinde olan Zealotlar Hz. İsa'nın tebliğine ilgi duymuşlardır.

➤ Diğer bir grup ise 1947 yılında Ölü Deniz'de bulunan Kumran yazıtlarıyla ünlenen, o dönemde kendilerini mağaralarda ibadet ve zikre adayan **Essenilerdir**. Araştırmacılar arasında Essenilerin Hz. İsa ile yakından ilgili oldukları yönünde yaygın bir kanaat vardır. Bu düşüncede olan araştırmacılar, Hıristiyanlığın kökenlerinin Essenilere dayandığını iddia etmektedirler. O dönemde çok yaygın olan inanç Essenilerde de hakimdi: **Mesih'in yakında geleceğine, İsrailoğulları arasındaki sapma ve ayrılıkları düzeltereceğine, ülkeyi işgalden kurtaracağına inanıyorlardı**. Helen kültürüne ve Roma yönetimine tamamen karşı olan bu grup, Hz. Musa'nın getirdiği şeriatı en mükemmel şekilde uygulamaya çalışıyordu. Vaat edilen Mesih gelene kadar kendilerini dış dünyadan soyutlayıp, ibadete adanmışlardı.

Burada vurgulanması gereken önemli noktalardan biri ise, Hz. İsa döneminde Yahudi toplumunun içinde bulunduğu bu parçalanmadır. Ulus, hem putperest bir işgal hükümeti tarafından yönetiliyordu, hem de kendi dini konusunda çeşitli fikir ayrılıkları yaşıyordu. Birbirlerinden çok farklı düşüncelere sahip olan mezhepler, gerçek Yahudiliği kendilerinin temsil ettiğini iddia ediyorlardı. Pek

çok Yahudi de dünyadan umudunu kesmiş ve yakında gerçekleşeceğini umduğu kıyameti beklemeye başlamıştı.

Yahudilerin “Kurtarıcı” bekleyişi

Eski Ahit’te, Mesih’in geleceğine dair çok sayıda açıklamaya rastlamak mümkündür. Bu açıklamalar o kadar etkili olmuştur ki Yahudiler için Mesih, en büyük kurtuluş anlamına gelmiştir. Sonraki yüzyıllarda yaşamış olan ünlü Yahudi ilahiyatçı Maimonides, Yahudi inanç sistemini hazırlarken on üç kaidenin ilk ikisini Mesih’in gelişine ayırmıştır. Bu kaideler, “**Mesih’in gelişine kesin bir iman ile inanıyorum. Gecikse bile onun geleceğini bekliyorum**” şeklindedir.

Yahudi inancına göre, İsrailoğullarının hem siyasi hem dini yönden çöküntüye uğradığı bir dönemde, Allah onları her iki yönden de kurtaracak bir lider gönderecekti. Bu lider hem İsrailoğullarının eskiden olduğu gibi katıksızca Allah’a iman etmelerini sağlayacak, hem de bir “Mesih” olarak düşmanlarına karşı onlara zafer verecektir.

Eski Ahit’in bazı bölümlerinde sık sık bu kurtarıcıdan söz edilmiş ve onun zamanında ne kadar büyük bir adalet, huzur ve doğruluk yaşanacağı haber verilmiştir. Örneğin İşaya kitabında, Mesih’in ne denli büyük bir adalet, “Rab korkusu” ve basiretle dolu olacağı ve İsrail’e ne denli büyük bir huzur getireceği şöyle müjdeleniyordu:

*Yesse’nin gövdesinden bir filiz çıkacak ve onun köklerinden bir fidan doğacak. **Rabbin ruhu, hikmet ve sağduyu ruhu, öğüt ve yüreklilik ruhu, bilgi ve Rab korkusu ruhu onun üzerinde duracak. O, Rab korkusundan zevk alacak; o gözlerinin gördüğüne göre yargılamayacak; kulaklarının işittiğine göre ka-***

... Onun adı Meryem oğlu İsa
Mesih'tir. O, dŸnyada ve ahirette
'seçkin, onurlu, saygındır' ve
(Allah'a) yakın kılınanlardandır.
(Al-i İmran Suresi, 45)

İncil'de Hz. İsa'nın BeytŸllahim'de doğduğu bildirilir.
Bu nedenle de Hıristiyanlar bu Ÿehri kutsal kabul ederler.

rar vermeyecek. Zayıfları adaletle yargılayacak; yeryüzünün yoksullarına haklarını verecek. Bir değnekle vurur gibi yeryüzüne sözüyle vuracak ve dudaklarının soluğuyla kötüyü yok edecek. Adalet onun belinin kuşağı... olacak. Kurt kuzuyla birlikte oturacak; kaplan oğlakla beraber yatacak; buzağı, aslan ve besili sığır birarada yaşayacak ve onları küçük bir çocuk güdecek. İnek ayı ile birlikte otlayacak; yavruları birarada oturacaklar ve aslan sığır gibi saman yiyecek. Emzikteki çocuk, kobra yılanının yuvası yanında oynayacak ve süttten yeni kesilmiş çocuk, kara yılanın deliğine elini uzatacak. Benim kutsal dağım üzerinde hiç kötülük yapılmayacak; artık hiçbir zarar verilmeyecek; çünkü denizin dibi nasıl onu örten sularla dolu ise yeryüzü de Rab bilgisi ile öyle dolu olacak. (İşaya, 11:1-9)

Bu Mesih beklentisi, Herod'un zalim yönetimi altında iyice güçlenmişti. Yahudi topraklarının her tarafında Mesih'i bekleyen, onun gelişi için hazırlıklar yapan veya insanları uyaran hareketler ortaya çıkmıştı. Bu Mesih beklentisi hem Roma yönetimi hem de Herod'un hakimiyeti için bir tehlike oluşturuyordu. Çünkü bu hareketler genelde Roma otoritesini ve ona bağlı Yahudi yönetimini hedef alıyordu. Böyle güçlü bir hareket bütün halkı putperest yönetime karşı ayaklanmaya teşvik edebilirdi. Bu yüzden her iki yönetim de kendilerine göre tedbirler almışlardı. İncil'de anlatıldığına göre, Herod işte bu nedenle Hz. İsa'nın doğumu ile ilgili haberleri öğrendiğinde Mesih'i henüz beşikteyken öldürmek istemiş, bu iş için bir katliam yapmaktan çekinmemiştir. Olay, Matta İncili'nde şöyle anlatılır:

İsa, Kral Herodes'in devrinde Yahudiye'nin Bethlehem (Beytüllahim) kasabasında doğduktan sonra bazı yıldız-

bilimciler doğudan Kudüs'e gelip şöyle dediler: "Yahudilerin kralı olarak doğan çocuk nerede? Doğuda onun yıldızını gördük"... Kral Herodes bunu duyunca bütün Kudüs halkıyla birlikte çok tedirgin oldu. Tüm başkahinleri ve ulusun din bilginlerini toplayarak onlara Mesih'in nerede doğacağını sordu. "Yahudiye'nin Bethlehem kasabasında" dediler. Çünkü peygamber aracılığıyla şöyle yazılmıştır: 'Sen, Yahuda diyarında olan ey Bethlehem, Yahuda önderleri arasında hiç de en önemlisi değilsin! Çünkü benim halkım İsrail'i güdecek olan önder senden çıkacaktır'.

Bunun üzerine Herodes yıldızbilimcileri gizlice çağırıp onlardan yıldızın görüldüğü anı tam olarak öğrendi. "Gidin, çocuğu dikkatle arayın, bulduğunuz zaman bana haber verin..." diyerek onları Bethlehem'e gönderdi. (Matta, 2: 1-7)

... Herodes, yıldızbilimciler tarafından aldatıldığını görünce büyük öfkeye kapıldı. Onlardan tam olarak öğrenmiş olduğu zamana göre, Bethlehem ve tüm yöresinde bulunan iki ve daha küçük yaştaki erkek çocukların hepsini öldürttü. Böylelikle Yeremya peygamber aracılığıyla bildirilen şu söz yerine gelmiş oldu: "Ramah'ta bir ses duyuldu, ağlayış ve acı feryat sesleri! Çocukları için ağlayan Rahel, teselli edilmek istemiyor. Çünkü onlar yok artık!" (Matta, 2: 16-18)

Yahudiler ellerindeki bilgilere bakarak Mesih'in çok yakında geleceğini bilmekteydiler. Çölde, şehirlerde dolaşarak Mesih'in gelişini bekleyen ve buna hazırlık yapan çok sayıda insan ve grup vardı. Beklenen Mesih'in en önemli özelliklerinden biri, Hz. Davud soyundan gelecek olmasıdır. İncil'de de Hz. İsa'nın soyunun Hz. Davud'dan geldiği bildirilmektedir.

HZ. İSA'NIN MUCİZELERLE DOLU OLAN HAYATI

Tarihi kaynaklara göre, Hz.İsa'yı dünyaya getiren annesi Hz. Meryem, birçok karışıklıkların yaşandığı, Roma İmparatorluğu'nun zulmünün devam ettiği ve Yahudilerin Mesih'in gelişini sabırsızlıkla bekledikleri bir zamanda dünyaya gelmiştir. Hz. Meryem, Allah'ın alemler üzerine seçip üstün kılmış olduğu bir soydan, İmran ailesinden gelmektedir. (Al-i İmran Suresi, 33)

Allah, İmran ailesini alemlere üstün kıldığı gibi, bu aileye mensup olan Hz. Meryem'i de seçmiş, arındırmış ve onu alemlerin kadınlarına üstün kılmıştır. Kuran'da şöyle bildirilir:

Hani melekler: “Meryem şüphesiz Allah seni seçti, seni arındırdı ve alemlerin kadınlarına üstün kıldı” demişti. “Meryem Rabbine gönülden itaatte bulun, secde et ve rüku edenlerle birlikte rüku et. (Al-i İmran Suresi, 42-43)

İmran ailesi, Allah'a iman eden, her işlerinde O'nun rızasını kazanmaya çalışan ve O'nun koyduğu sınırları titizlikle koruyan, çevrelerinde de bu özellikleriyle tanınan bir ailedir. İmran'ın hanımı, Hz. Meryem'e hamile kaldığını öğrendiği zaman, hemen Allah'a yönelip dua etmiş ve doğuracağı çocuğu Allah'a adamıştı. Doğan kız çocuğuna koyduğu Meryem ismi de onun Allah'a olan gönülden teslimiyetinin bir işaretidir. Meryem “abide”

Giovanni Bellini'nin Frari Kilisesi'nde sergilenen ve başyapıtlardan biri olarak kabul edilen 1481 yılına ait Hz. Meryem'i tasvir eden tablosu.

yani “Allah’a sürekli ibadet eden kimse” anlamına gelen bir kelimedir. Bu konu Kuran’da şöyle haber verilir:

Hani İmran’ın karısı: “Rabbim karnımda olanı ‘her türlü bağımlılıktan özgürlüğe kavuşturulmuş olarak’ Sana adadım benden kabul et. Şüphesiz işiten bilen Sen’sin Sen” demişti. Fakat onu doğurduğunda -Allah onun ne doğurduğunu daha iyi bilirken- dedi ki: “Rabbim doğrusu bir kız (çocuğu) doğurdum. Erkek ise kız gibi değildir. Ona Meryem adını koydum. Ben onu ve soyunu o taşa tutulmuş (kovulmuş) şeytandan Sana sığındırırım. (Al-i İmran Suresi, 35-36)

Hiz. Meryem dünyaya geldiğinde, İmran'ın hanımı hem Hiz. Meryem'i, hem de ondan türeyecek olan soyu Őeytanın Őerrinden koruması için Allah'a dua etmiştir. Allah, İmran'ın hanımının bu samimi yöneliŐini kabul etmiş ve duasına karşılık olarak, doğurduğu çocuğu üstün bir ahlak vermiştir. Kuran'da, Hiz. Meryem'in, Allah'ın koruması altında ne kadar özenle ve titizlikle yetiŐtirildiđine **“Bunun zerine Rabbi onu güzel bir kabulle kabul etti ve onu güzel bir bitki gibi yetiŐtirdi. Zekeriya'yı ondan sorumlu kıldı...”** (Al-i İmran Suresi, 37) ayetiyle özel olarak dikkat çekilmiŐtir.

Hiz. Meryem'in Cebrail ile görüŐmesi

Allah, Hiz. Meryem'in hayatının çeşitli dönemlerinde pek çok mucizevi olay yaratmıŐtır. Bunlardan biri de Cebrail ile görüŐmesidir. Hiz. Meryem hayatının belirli bir döneminden sonra yaŐadđı toplumdandan ve ailesinden uzaklaŐarak, doğu tarafında bir yere çekilmiŐtir. Burada Cebrail Hiz. Meryem'e “düzgün bir insan” Şeklinde görünmüŐtür. Bu mucizevi olay Kuran'da Şu Şekilde haber verilir:

Kitap'ta Meryem'i de zikret. Hani o ailesinden kopup doğu tarafında bir yere çekilmiŐti. Sonra onlardan yana (kendini gizleyen) bir perde çekmiŐti. Böylece ona ruhumuz (Cibril'i) göndermiŐtik o da düzgün bir beşer kılığında görünmüŐtü. Demişti ki: “Gerçekten ben senden Rahman (olan Allah)a sđđınırım. Eğer takva sahibiysen (bana yaklaŐma).” (Meryem Suresi, 16-18)

Hiz. Meryem karşısındaki kişinin Cebrail olduğunu ilk başta bilmemektedir. Bu nedenle de yabancı bir kiŐiyle

karşılaştığını düşündüğü için hemen Allah'a sığınmış ve kendisinin Allah'tan korkan, iman eden bir mümin olduğunu belirtmiştir. Bu sözleri Hz. Meryem'in Allah korkusunu, iffetine olan düşkünlüğünü ve takva sahibi bir kul olduğunu açıkça ortaya koymaktadır. Bunun üzerine Cebrail kendisini tanıtmış, Allah'ın görevlendirdiği bir elçi olduğunu ve ona Allah'tan bir müjde ile geldiğini bildirmiştir:

Demişti ki: “Ben, yalnızca Rabbinden (gelen) bir elçiyim; sana tertemiz bir erkek çocuk armağan etmek için (buradayım).” (Meryem Suresi, 19)

Hani melekler, dediler ki: “Meryem, doğrusu Allah Kendi'nden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır... (Al-i İmran Suresi, 45)

Bu önemli müjdeyi alan Hz. Meryem, kendisine hiçbir insan dokunmadığı halde nasıl bir çocuğu olabileceğini anlamak için Cebrail'e şu soruyu sormuştur:

O: “Benim nasıl bir erkek çocuğum olabilir? Bana hiçbir beşer dokunmamışken ve ben azgın utanmaz (bir kadın) değilken” dedi. “İşte böyle” dedi. “Rabbin dedi ki: -Bu Benim için kolaydır. Onu insanlara bir ayet ve Bizden bir rahmet kılmak için (bu çocuk olacaktır).” Ve iş de olup bitmişti. Böylelikle ona gebe kaldı sonra onunla ıssız bir yere çekildi. (Meryem Suresi, 20-22)

Rabbim bana bir beşer dokunmamışken nasıl bir çocuğum olabilir?” dedi. (Fakat) “Allah neyi

dilerse yaratır. Bir işin olmasına karar verirse yalnızca ona “ol” der, o da hemen oluverir.
(Al-i İmran Suresi, 47)

Cebrail ise onun bu sorusu karşısında Allah'ın gücünün herşeye yeteceğini, bir işe sadece “Ol” demesiyle onun hemen oluvereceğini söylemiştir. Böylece Hz. Meryem, kendisine hiçbir insan eli değmeden, Allah'ın dilemesiyle Hz. İsa'ya hamile kalmıştır. Onun hamileliği dünyadaki tüm sebeplerden bağımsız olarak, mucizevi bir şekilde gerçekleşmiştir.

Hz. İsa'nın doğumu

Allah, Kuran'da Hz. İsa'nın doğumundan ölümüne kadar her konuda, diğer insanlardan büyük farklılıklar gösterdiğine dikkat çekmiştir. Herşeyden önce Hz. İsa, bilinen sebeplerin dışında bir yaratılışla doğmuş ve baba-sız olarak dünyaya gelmiştir. Allah, o doğmadan önce, birçok özelliğini ve onu insanlar için bir Mesih olarak gönderdiğini melekleri aracılığıyla annesi Hz. Meryem'e bildirmiştir. Hz. İsa'nın bu seçkin özelliklerinden biri, “Allah'ın kelimesi” olarak sıfatlandırılmış olmasıdır:

... Meryem oğlu Mesih İsa, ancak Allah'ın elçisi ve kelimesidir. Onu ('OL' kelimesini) Meryem'e yöneltmiştir ve O'ndan bir ruhtur... (Nisa Suresi, 171)

Hani Melekler, dediler ki: “Meryem, doğrusu Allah Kendi'nden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih'tir. O, dünyada ve ahirette 'seçkin, onurlu, saygındır' ve (Allah'a) yakın kılınanlardandır... (Al-i İmran Suresi, 45)

Kuran'da "Allah'ın kelimesi" ifadesi yalnızca Hz. İsa için kullanılmıştır. Allah, Hz. İsa henüz dünyaya gelmeden onun ismini bildirmiştir. Allah Kendinden bir kelime olarak Hz. İsa'ya "İsa Mesih" ismini vermiştir. Bu, Hz. İsa'nın diğer insanlardan daha farklı bir yaratılışla yaratıldığıнын ifadelerinden biridir.

Allah, hamileliği ve Hz. İsa'nın doğumu aşamasında Hz. Meryem'i her açıdan en güzel şekilde desteklemiş, ona yol göstermiştir. Allah kavminden uzakta, tek başına gerçekleşen bu hayati olayda, hiçbir tecrübesi olmayan ve bir yardımcısı da bulunmayan Hz. Meryem için ortamı uygun kılmış ve doğum sorunsuz bir şekilde gerçekleşmiştir. Hz. Meryem Allah'ın yardımıyla bu zor işi tek başına gerçekleştirebilmiştir. Allah Hz. Meryem'e olan bu nimetini Kuran'da şöyle bildirmektedir:

Derken doğum sancısı onu bir hurma dalına sürükledi. Dedi ki: "Keşke bundan önce ölseydim de, hafızalardan silinip unutulurseydim." Altından (bir ses) ona seslendi: "Hüzne kapılma, Rabbin senin alt (yan)ında bir ark kılmıştır. Hurma dalını kendine doğru salla, üzerine henüz oluşmuş-taze hurma dökülürsün. Artık, ye, iç, gözün aydın olsun. Eğer herhangi bir beşer göreceksin, de ki: "Ben Rahman (olan Allah) a oruç adadım, bugün hiç kimseyle konuşmayacağım. (Meryem Suresi, 23-26)

Ayetlerde de görüldüğü gibi Allah vahyi ile Hz. Meryem'e yardımını iletmiş ihtiyaç duyduğu her konuda yapması gereken herşeyi bildirerek ona yardım etmiş ve doğumun en iyi şekilde gerçekleşmesini sağlamıştır. Allah'ın Hz. Meryem üzerindeki rahmeti ve koruması doğum olayında tüm açıklığıyla görülmektedir.

Hız. İsa'nın dünyaya geliş şekli, Allah'ın Hz. Meryem'in kavmine gösterdiği büyük bir mucize, Allah'ın varlığına ilişkin önemli bir delildir. Ancak Hz. Meryem'in etrafındakiler bu durumu anlayamamış, onun hakkında gerçek dışı bazı ithamlarda bulunarak ona çirkin bir iftira atmaya çalışmışlardır:

Böylece onu taşıyarak kavmine geldi. Dediler ki: “Ey Meryem sen gerçekten şaşırtıcı bir şey yaptın. Ey Harun’un kız kardeşi senin baban kötü bir kişi değildi ve annen de azgın utanmaz (bir kadın) değildi. (Meryem Suresi, 27-28)

Allah'a son derece bağlı ve iffetine düşkün olan Hz. Meryem'e bu yönde bir iftira atılması, Allah'ın onun için yarattığı bir imtihandır. Bu durum karşısında Hz. Meryem hemen Allah'a sığınmış ve onların bu iftiralarına karşı Allah'ın kendisine yardım edeceğini bilerek tevekkül etmiştir. Allah zor durumda olan bu seçkin kuluna yine bir mucizeyle yardım etmiş ve kavmi kendisi ile konuşmak istediğinde susmasını ve suçlamalarda bulunanlara Hz. İsa'yı işaret etmesini bildirmiştir. Allah'ın Hz. Meryem'e bildirdiği bu emri Kuran'da şu şekilde bildirilir:

Eğer herhangi bir beşer görececek olursan, de ki: “Ben Rahman (olan Allah)a oruç adadım, bugün hiç kimseyle konuşmayacağım.” (Meryem Suresi, 26)

Allah, Hz. Meryem'e Hz. İsa'nın doğumunu müjdelediği zaman, onun henüz beşikteki bir bebekken konuşacağını da haber vermişti. İşte o mucize, bu zor anında Hz. Meryem'e Rabbimiz'den çok büyük bir destek olmuştur:

Beşikte de, yetişkinliğinde de insanlarla konuşacaktır. Ve O salihlerdendir. (Al-i İmran Suresi, 46)

Allah Hz. Meryem'in yapacağı açıklamayı mucizevi bir şekilde Hz. İsa'ya yaptırmıştır. Böylece, hem Hz. Meryem'i atılan iftiralarından temize çıkarmış, hem de bir mucize ile Hz. İsa'nın elçiliğini İsrailoğullarına müjdelemiştir:

Bunun üzerine ona (çocuğa) işaret etti. Dediler ki: “Henüz beşikte olan bir çocukla biz nasıl konuşabiliriz?” (İsa) Dedi ki: “Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. (Allah) Bana kitabı verdi ve beni peygamber kıldı. Nerede olursam (olayım) beni kutlu kıldı ve hayat sürdürdüğüm müddetçe bana namazı ve zekatı vasiyet (emr) etti. Anne-me itaati de. Ve beni mutsuz bir zorba kılmadı. Selam üzerimedir; doğduğum gün öleceğim gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağım gün de.” (Meryem Suresi, 29-33)

Bu durum İsrailoğullarına olağanüstü bir gerçekle karşı karşıya olduklarını; bekledikleri Mesih'in dünyaya geldiğini kanıtlamıştır. Allah şu şekilde bildirmektedir:

İrzini koruyan (Meryem); Biz ona Kendi ruhumuzdan üfledik, onu ve çocuğunu insanlığa bir ayet kıldık. (Enbiya Suresi, 91)

Hz. İsa'nın Hayatı

Hz. İsa, tarihi kaynaklara göre, bundan yaklaşık 2000 yıl önce yaşamış, Allah'ın dünyada ve ahirette seçkin kıldığı bir elçisidir. Matta İncili'nde Hz. İsa'nın I. Herod ve rejim değişikliği döneminde (MÖ 4), Luka İncili'nde ise İmparator Augustus döneminde (MS 6), Yahudiye'deki

nüfus sayımı sırasında doğduğu bildirilir. Bu bilgileri doğrulamak mümkün değildir. Ancak çeşitli kaynakları inceleyen uzmanlar, Hz. İsa'nın MÖ 7-6 yılları arasında doğduğunu tahmin etmektedirler.

Allah'ın üstün özelliklerle lütufta bulunduğu, sonsuz cennet yurduyla müjdelediği bu değerli elçisinin getirmiş olduğu hak din bugün ismen yeryüzünde bulunsa da, gerçekte dejenerasyona uğramış ve aslından saptırılmıştır. Allah'ın Hz. İsa'ya vahyettiği İncil de aynı şekilde ismen mevcuttur, ancak aslı ortada yoktur. Hıristiyan kaynakları çeşitli bozulmalara uğramış ve tahrif edilmiştir. Dolayısıyla bugün Hz. İsa ile ilgili gerçek bilgileri bu kaynaklardan temin etmemiz mümkün değildir. Hz. İsa hakkında doğruluğu kesin bilgiye ulaşabileceğimiz yegane kaynak, Allah'ın kıyamete kadar koruyacağını vaat ettiği Kuran'dır. Kuran'da, Hz. İsa'nın doğumu, hayatı, bu süre içinde karşılaştığı olaylardan örnekler, çevresindeki insanların durumu ve daha birçok konudan bahsedilmiştir. Hz. İsa'nın Yahudilere nasıl tebliğ yaptığı da birçok örnekle haber verilmiştir. Al-i İmran Suresi'nde Rabbimiz şöyle buyurmaktadır:

“Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbiniz'den bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin. Gerçekten Allah, benim de Rabdim, sizin de Rabbiniz'dir. Öyleyse O'na ibadet edin. Dosdoğru olan yol işte budur.” (Al-i İmran Suresi, 50-51)

Hz. İsa'nın bu davetine çoğu Yahudi icabet etmemiş, ancak az sayıdaki havari ona uymuştur. Kuran'da bu samimi inananların varlığı şöyle bildirilmektedir:

Nitekim İsa, onlarda inkarı sezince, dedi ki: “Allah için bana yardım edecekler kimdir?” Havariler: “Allah’ın yardımcıları biziz; biz Allah’a inandık, bizim gerçekten Müslümanlar olduğumuza şahit ol” dediler. “Rabbimiz, biz indirdiğine inandık ve elçiye uyduk. Böylece bizi şahitlerle beraber yaz.” (Al-i İmran Suresi, 52-53)

Yeni Ahit’e göre Hz. İsa, yanında bu 12 öğrencisi olduğu halde Filistin’in dört bir tarafını dolaşmıştır. İnsanları Allah’a iman etmeye davet etmek için yaptığı bu yolculukları sırasında Allah’ın dilemesiyle çeşitli mucizeler gerçekleştirmiştir. Hasta ve sakat insanları, alaca hastalığına tutulanları iyileştirmiş, doğuştan kör olanların gözlerini açmış ve ölüleri diriltmiştir. Bu mucizeler Kuran ayetlerinde şu şekilde haber verilmektedir:

...”Gerçek şu, ben size Rabbiniz’den bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir

Alessandro Botticelli'nin Hz. Meryem ve Hz. İsa'ya saygı gösterilmesini tasvir eden tablosu 1470-1474 yılına aittir. Tablo, Londra'daki National Gallery'de sergilenmektedir.

şey oluşturur, içine üfürürüm, o da hemencecik Allah'ın izniyle kuş oluverir. Ve Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı, alaca hastalığına tutulmuş iyileştirir ve ölüyü diriltirim. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz, eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır.” (Al-i İmran Suresi, 49)

Allah şöyle diyecek: “Ey Meryem oğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruh-u'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana Kitab'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim. İzinle çamurdan kuş biçiminde (bir şeyi) oluşturuyordun da (yine) iznimle ona üfürdüğünde bir kuş oluveriyordu. Doğuştan kör olanı, alacalıyı

iznimle iyileştiriyordun, (yine) Benim iznimle ölüleri (hayata) çıkarıyordun. İsrailoğullarına apaçık belgelerle geldiğinde onlardan inkara sapanlar, “Şüphesiz bu apaçık bir sihirdir” demişlerdi (de) İsrailoğullarını senden geri püskürtmüştüm.” (Maide Suresi, 110)

Hz. İsa büyük mucizeler göstermiş, insanlar onun gösterdiği bu mucizelerden çok etkilenmişlerdir. Ancak Hz. İsa daima, bu mucizelerin Allah'ın izniyle gerçekleştiğini belirtmiş, İncil açıklamalarında ise iyileştirdiği insanlara sık sık “imanın seni kurtardı” demiştir. Nitekim halk da, Matta İncili'ne göre, Hz. İsa'nın mucizeleri karşısında Allah'ı yüceltmişlerdir:

İsa o bölgeden ayrılıp Galile gölünün kıyısından geçerek dağa çıkıp oturdu. Yanına büyük bir kalabalık geldi. Beraberlerinde kötürüm, kör, çolak, dilsiz ve daha birçok hasta vardı. Hastaları O'nun ayaklarının dibine bıraktılar. O da onları iyileştirdi. Halk, dilsizlerin konuştuğunu, çolakların sağlam oluverdiğini, körlerin gördüğünü, kötürümlerin yürüdüğünü görünce şaştı ve İsrail'in Tanrı'sını yüceltti. (Matta, 15: 29-31)

Artan engellere rağmen, özellikle de, baskı ve zulüm altında yaşayan halkın arasında, Hz. İsa'ya inananların sayısı artmaya başlamıştır. Bu dönemde Hz. İsa ve havari-leri bütün çevre kasabaları ve şehirleri dolaşmışlardır. Bu arada rahipler ve yazıcılar, yıllardır sürdürdükleri geleneklerinin batıl yönlerini kendilerine anlatan, kurdukları düzendeki sapmaları hatırlatan, kendilerini sadece Allah'a iman edip, Allah için yaşamaya çağıran Hz. İsa'ya karşı tuzaklar hazırlamaya başlamışlardır. (Luka, 22: 1-2; Yuhanna, 11: 48).

Hız. İsa, Hız. Musa Şeriatı'na; yani gerçek Tevrat'ın hükümlerine bağlı kalmış ve Yahudileri de, bu hükümlerden uzaklaştıkları ya da bu hükümleri samimiyetsiz bir biçimde, gösteriş amacıyla uyguladıkları için uyarmıştır. Yeni Ahit'e göre, kendisine karşı çıkan Yahudilere *"Musa'ya iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz, çünkü o benim hakkımda yazmıştır"* (Yuhanna, 5: 46) demiştir. Hız. İsa insanları Tevrat'a dönmeye davet etmiştir. Matta İncili'nde Hız. İsa'nın "Kutsal Yasa"ya yani Hız. Musa'nın Şeriatı'na uyulması için verdiği bir emir şöyle aktarılır:

... Ben geçersiz kılmaya değil, tamamlamaya geldim... (Matta, 5: 17)

Bu nedenle, bu buyrukların en küçüklerinden birini kim çiğner ve başkalarına öyle yapmayı öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde en küçük sayılacak. Ama bu buyrukları kim yerine getirir ve başkalarına öğretirse, Göklerin Egemenliği'nde büyük sayılacak. (Matta, 5: 19)

Kuran'da da Hız. İsa için şu şekilde haber verilmektedir:

"Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak üzere size Rabbiniz'den bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin". (Al-i İmran Suresi, 50)

Hız. İsa'nın mücadelesi

Karmaşa içindeki topluma hidayet önderi olarak gönderilen Hız. İsa aralarında bulunduğu süre boyunca çok çeşitli topluluklarla mücadele etmiştir. Kuran ayetlerinden Hız. İsa'nın dinleri konusunda ihtilafa düşenlere yol gösterdiği anlaşılmaktadır. İncil'de yer alan bazı tarif-

lerden de, Hz. İsa'nın öncelikle sahte din adamlarını, Allah'a eş koşan müşrik grupları, dindar gözükerek halkı kandıranları yaptıklarından vazgeçmeye, samimiyetle Allah'a iman etmeye davet ettiği anlaşılmaktadır. İncil'de sık sık adı geçen iki grup Ferisiler ve Saddukiler bu açıdan önemlidir. Çeşitli konularda derin anlaşmazlıklar içinde bulunan bu iki grubun bir kısım mensuplarının ortak özellikleri ise, Allah'ın Hz. İsa aracılığıyla insanlara gönderdiği vahiyden şiddetle rahatsız olmalarıdır. Çünkü, Hz. İsa'nın tebliğ ettiği hak dine göre hem maddeci bir dünya görüşüne sahip olan Saddukiler, hem de samimiyetini kaybederek, şekle ve hurafeye yönelen Ferisiler yanlış yoldaydı. Bu gruplar, içinde buldukları durumu anladıklarında hemen Hz. İsa'ya karşı cephe almışlardır. Allah Kuran'da şu şekilde bildirmektedir:

İsa açık belgelerle gelince, dedi ki “Ben size bir hikmetle geldim ve hakkında ihtilafa düştüklerinizin bir kısmını size açıklamak için de. Öyleyse Allah'tan sakının ve bana itaat edin. (Zuhruf Suresi, 63)

Hem Ferisiler hem de Saddukiler kurulu düzenden menfaat sağlıyorlardı. Bu sebeple de Hz. İsa'ya itaat etmiyorlardı. Yahudi toplumu üzerinde büyük bir otoriteye sahiptiler. Din adamı olarak herkesten büyük bir saygı görüyorlardı. Oluşturdukları sahte din, onlara statü ve hatta para kazandıran bir kurum haline gelmişti. Ülkeyi yönetmekte olan Roma Valisi ile de sıkı bir işbirliğine girmişlerdi. Özellikle de Saddukiler Roma ile İsrail halkı arasındaki gerilimi azaltmakta, buna karşılık Roma'nın kendilerine sağladığı ayrıcalıklardan yararlanmaktaydılar. Bu şartlar gözönünde bulundurulduğunda, Hz. İsa'nın tebliğinin neden bu din adamlarını rahatsız ettiğini anlamak çok kolaydır. Çünkü Hz. İsa, tüm peygamberler gibi, bozuk olan, her türlü ahlaksızlığı meşru gören "kurulu düzen"i hedef almıştı. İnsanlardan yaptıkları tüm adaletsizlikleri, haksızlıkları, ahlaksızlıkları ve putperest dinlerini terk etmelerini sadece Allah için yaşamalarını istiyordu. Hz. İsa insanlara Allah korkusunu, Allah'ı sevmeyi, Allah'a teslim olmayı öğütlüyordu. Batıl kuralardan, bağnaz uygulamalardan uzaklaşmalarını, sadece Allah'a ibadet edip yaptıkları her işte Allah'a yö-

nelmelerini söylüyordu. Gösterdiği mucizeler onun, Allah'ın alemler üzerine seçip beğendiği, ilim ve kuvvet olarak desteklediği, çok kıymetli bir peygamber olduğunu açıkça ortaya koyuyordu. Onun iman derinliği, yüksek ahlakı, üstün kavrayışı ve hikmetli açıklamaları insanlarda büyük bir hayranlık uyandırıyor.

Yeni Ahit'e göre, Hz. İsa, tebliğ yaparken bir yandan da şiddetli zulüm gören halka kurtuluşun yaklaştığını, yakında Allah'ın Egemenliği'nin kurulacağını söyleyerek onların içindeki inancı canlandırmıştır. Bu arada Hz. İsa'nın Hz. Davud'un soyundan geldiği haberi de halkta yaygınlaşmış ve onun beklenen Mesih olduğu inancı dalga dalga yayılmıştır. (Matta, 9: 28-35) İşte tüm bunlar kurulu düzenden menfaat sağlayan bağınaz din adamlarını ve Roma'nın getirdiği putperest kültürü kabul edenleri rahatsız etmiştir.

Yeni Ahit'e göre, bu çevreler, Hz. İsa'nın tebliğini etkisiz kılmak için her fırsatı değerlendirmiş, ama her seferinde yenilgiye uğramışlardır. Hz. İsa'nın, onların iddialarını tamamen çürüten cevaplar vermesi ve hikmetli açıklamalarda bulunması din adamlarını oldukça rahatsız etmiştir. Zaten onları tuzak kurmaya iten nedenlerden biri de, Hz. İsa'nın kendileri hakkında anlattıkları olmuştur. Hz. İsa, Luka İncili'ne göre, halkın önünde onların sahtekarlıklarını şu şekilde açıklamıştır:

Uzun kaftanlar içinde dolaşmaktan hoşlanan, meydanlarda selamlanmaya, havralarda en seçkin yerlere, şölenlerde baş köşelere kurulmaya bayılan din bilginlerinden sakının. Dul kadınların malını mülkünü sömüren, gösteriş için uzun uzun dua eden bu kişilerin cezası daha da ağır olacaktır. (Luka, 20: 46-47)

Bazı Yahudi rahipleri Tevrat hükümlerini değiştirmişler, kendi menfaatlerine uygun yeni hükümler eklemişlerdi. Hz. İsa Yahudi kavmine verdiği öğütlerle bu sahte hükümleri ortadan kaldırıyordu. Hz. İsa'nın temizlemeye çalıştığı şey, Hz. Musa'nın getirdiği yasaların üstünü örtmüş olan batıl gelenekler, hurafeler, insanların oluşturdukları yasaklardı. Markos İncili'ne göre, Ferisilerle konuşurken onları özellikle bu açıdan uyarmıştır:

İsa onlara (Ferisilere ve din adamlarına) şöyle cevap verdi:... Siz Tanrı buyruğunu bir yana bırakmış, insan geleneğine uyuyorsunuz... Böylece kuşaktan kuşağa aktardığınız geleneklerle Tanrı'nın sözünü geçersiz kılıyorsunuz. Buna benzer daha birçok şey yapıyorsunuz.”
(Markos, 7: 6-13)

Ferisiler, kazançlarının onda birini Allah'a adanmaları gerektiğine inanır ve bu kurala da uyarlardı. Ancak bunu bir ibadetten çok bir gelenek şekline getirmişlerdi. Hz. İsa, Luka İncili'ne göre, onları şöyle uyarmıştır:

“Ama vay halinize, ey Ferisiler! Siz nanenin, sedef otunun ve her tür sebzenin ondallığını verirsiniz de, adaleti ve Tanrı sevgisini ihmal edersiniz. Ondalık vermeyi ihmal etmeden esas bunları yerine getirmeniz gerekirdi. Vay halinize, ey Ferisiler! Havralarda en seçkin yerlere kurulmaya, meydanlarda selamlanmaya bayılırsınız. Vay halinize! İnsanların, farkında olmadan üzerlerinde gezindiği belirsiz mezarlara benziyorsunuz.” (Luka, 11: 42-44)

... *“Sizin de vay halinize, ey Yasa uzmanları!” dedi. “İnsanlara taşınması güç yükler yüklersiniz, kendiniz ise bu yükleri kaldırmak için bir tek parmağınızı kıpırdatmazsınız.* (Luka, 11: 46)

Vay halinize!.. Vay halinize, ey Yasa uzmanları! Bilgi kapısının anahtarını alıp götürdünüz. Kendiniz bu kapıdan girmediniz, girmek isteyenlere de engel oldunuz.” (Luka, 11: 52)

Bu tür uyarılar ve yaptıkları ahlaksızlıkların birer birer ortaya çıkarılması din adamlarının Hz. İsa'ya olan düşmanlıklarını daha da artırmıştır. Nitekim Luka'ya göre, Hz. İsa'nın üstteki sözlerinden sonra sözde din bilginleriyle Ferisiler onu tuzağa düşürmek için fırsat kollamaya başlamışlardır. (Luka, 11: 53-54)

Hz. İsa, Kuran'da belirtildiği gibi İsrailoğullarını Allah'a gönülden iman etmeye ve Hz. Musa'nın getirdiği şeriata geri dönmeye davet etmiştir. Hz. İsa'nın Yahudiler hakkında Tevrat'ın İşaya kitabından alıntı yapılarak söylediği aşağıdaki sözler de, Allah'ın Kuran'da inkar edenler için bildirdiği “... **Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler...**” (Araf Suresi, 179) ayeti ile büyük bir benzerlik gösterir:

“Çok dinleyeceksiniz ama birşey anlamayacaksınız. Çok göreceksiniz ama bir şey kavramayacaksınız. Çünkü bu halkın yüreği yağ bağladı, kulakları duymaz oldu. Gözlerini yumdular. Gözleriyle görmesinler, Kulaklarıyla duymasınlar, Yürekleriyle anlamasınlar diye. Dönmesinler de ben kendilerini iyileştirmeyeyim diye.” (Matta, 13: 14-15)

Peygamberler, Allah'ın kendilerine verdiği sorumluluğu en güzel şekilde yerine getirmiş, insanları hidayet yoluna davet etmek için ellerindeki imkanları ve tüm güçlerini sonuna kadar kullanmışlardır. Hz. İsa da insanları sadece Allah'a imana davet etmiş, din ahlakının ha-

kim olacağını müjdelemiş, batıl inançlarla, hurafelerle ve putperestlerle mücadele etmiş, dünyanın bir imtihan yeri olduğunu örneklerle açıklamış, kavmin bozuk ahlak anlayışını düzeltmek için büyük bir gayret göstermiş, üstün ahlakıyla da çevresindeki insanlara en güzel örnek olmuştur. Ancak tüm bu faaliyetler, düşmanlarının daha katı davranmalarına, onu öldürmek için büyük bir tuzak kurmalarına yol açmıştır.

Hız. İsa'nın üstün ahlak özellikleri

Allah'ın seçip göndermiş olduğu her peygamber gibi, Hız. İsa'da da tüm üstün ahlak özellikleri en güzel şekilde tecelli etmektedir. Onu diğer insanlardan ayıran en belirgin özelliklerinden biri, insanların görür görmez etkileyecekleri yüksek ahlakı ve şahsiyetidir. Hız.İsa, Allah'a olan güveni, tevekkülü ve imanı ile son derece kararlı, cesaretli, toplumun etkisi altında kalmayan, aksine herkesi etkileyen, güçlü bir insandır. Nitekim tüm peygamberlerin sahip oldukları bu üstünlük ayetlerde şu şekilde bildirilmiştir:

Bu, İbrahim'e, kavmine karşı verdiğimiz delilimizdir. Biz, dilediğimizi derecelerle yükseltiriz... Ve ona İshak'ı ve Yakub'u armağan ettik, hepsini hidayete eriştirdik; bundan önce de Nuh'u ve onun soyundan Davud'u, Süleyman'ı, Eyyub'u, Yusuf'u, Musa'yı ve Harun'u hidayete ulaştırdık. Biz, iyilik yapanları işte böyle ödüllendiririz. Zekeriya'yı, Yahya'yı, İsa'yı ve İlyas'ı da (hidayete eriştirdik.) Onların hepsi salihlerdendir. İsmail'i, Elyasa'yı, Yunus'u ve Lut'u da (hidayete eriştirdik). Onların hepsini alemlere

üstün kıldık. Babalarından, soylarından ve kardeşlerinden, kimini (bunlara kattık); onları da seçtik ve dosdoğru yola yöneltip-ilettik. Bu, Allah'ın hidayetidir; kullarından dilediğini bununla hidayete erdirir... (Enam Suresi, 83-88)

Diğer peygamberler gibi Hz. İsa da, adaletten ayrılmayan, tevazulu, şefkatli, samimi, dürüst, fedakar bir insan olarak, Allah'ın seçkin kıldığı peygamberlerdendir. Bir ayette Allah Hz. İsa için şöyle buyurmaktadır:

İşte bu elçiler; bir kısmını bir kısmına üstün kıldık. Onlardan, Allah'ın kendileriyle konuştuğu ve derecelerle yükselttiği vardır. Meryem oğlu İsa'ya apaçık belgeler verdik ve O'nu Ruh'u'l-Kudüs'le destekledik... (Bakara Suresi, 253)

Hz. İsa'nın hayatına bakıldığında bu üstün ahlak özelliklerini görmek mümkündür. Hz. İsa en başta gerçek dini insanlara anlatan bir hidayet önderidir. O hem Allah'ın tüm emir ve tavsiyelerine en fazla riayet eden, hem de en doğrusunu anlatarak halkı hurafelerden arındıran bir yol göstericidir. Kuran'da Hz. İsa'nın, Allah'ın bildirdiği ibadetleri ve diğer ahlaki özellikleri hassasiyetle uyguladığı şu şekilde belirtilmektedir:

(İsa) Dedi ki: “Şüphesiz ben Allah'ın kuluyum. (Allah) Bana Kitabı verdi ve beni peygamber kıldı. Nerede olursam (olayım) beni kutlu kıldı ve hayat sürdürdüğüm müddetçe bana namazı ve zekatı vasiyet (emr) etti. Anneme itaati de.”... (Meryem Suresi, 30-32)

Hz. İsa yeryüzünde bulunduğu süre boyunca, doğruyu yanlıştan ayırma, hikmetli ve etkili söz söyleme gibi özellikleri en güzel örneklerle ortaya koymuştur. Düşmanlarının onu küçük düşürmek için art niyetle sordukları sorulara en hikmetli ve en akılcı cevaplar vermiş, tek bir örnekle düşman-

larının bütün girişimlerini ortadan kaldırmıştır. O, kavminin tavrı karşısında her zaman tevekküllü olmuş, Allah'a olan güçlü imanı ve ihlası ona güç vermiş, Allah'ın varlığını en etkili yollarla anlatmıştır. Hz. İsa'nın tebliğinden, onun Allah'a olan sevgisi, coşkulu imanı ve Allah'ın emirlerini uygulamadaki titizliği açık bir şekilde anlaşılabilir. İzlediği tebliğ yöntemi, onun Allah'ın seçip beğendiği ve insanlara üstün kıldığı, kutlu bir insan olduğunu bizlere en güzel şekilde göstermektedir.

Hz. İsa'nın Tebliği

Doğumundan Allah'ın Katına alınışına kadar bütün hayatı mucizelerle dolu olan Hz. İsa'nın yaşadığı ve Allah'ın izniyle gerçekleştirdiği mucizeler, Kuran'da şu şekilde haber verilmektedir:

Allah şöyle diyecek: “Ey Meryem oğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruh-u'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana Kitab'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim...” (Maide Suresi, 110)

İsrailoğullarına elçi kılacak. (O İsrailoğullarına şöyle diyecek:) “Gerçek şu ben size Rabbiniz'den bir ayetle geldim. Ben size çamurdan kuş biçiminde bir şey oluşturur içine üfürürüm o da hemencecik Allah'ın izniyle kuş olur. Ve Allah'ın izniyle doğuştan kör olanı, alaca hastalığına tutulana iyileştirir ve ölüyü diriltirim. Yediklerinizi ve biriktirdiklerinizi size haber veririm. Şüphesiz eğer inanmışsanız bunda sizin için kesin bir ayet vardır.” (Al-i İmran Suresi, 49)

Hz. İsa'nın ayetlerde bildirilen mucizeleri; babasız olarak doğması, beşikte iken konuşması, Allah'ın kutsal kitaplarını, Tevrat'ı, İncil'i ve Kuran'ı bilmesi, çamurdan kuş biçiminde bir şey yapıp, nefesiyle canlandırıp uçurması, doğuştan kör olanı, alaca hastalığını iyileştirmesi, ölüyü diriltmesi, insanların yediklerini ve saklayıp biriktirdiklerini haber vermesi, kendisinden sonra gelecek kutlu insanı, Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav)'i "Ahmet" ismiyle haber vermesi sayılabilir.

Hz. İsa'nın gösterdiği tüm bu mucizelere ve Allah'ın vahyiyle yaptığı tebliğe rağmen kavmin büyük bir bölümü inkarlarını sürdürmüştür. Kuran'da örnekleri verilmiş diğer kavimler gibi, o dönemin inkarcıları da Hz. İsa'nın yaptıklarının büyüden başka bir şey olmadığını söyleyerek, onu büyüçülükle itham etmişlerdir:

Hani Meryem oğlu İsa da: "Ey İsrailoğulları, gerçekten ben, sizin için Allah'tan gönderilmiş bir elçiyim. Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve benden sonra ismi "Ahmed" olan bir elçinin de müjdeleyicisiyim" demişti. Fakat o, onlara apaçık belgelerle gelince: "Bu, açıkça bir büyüdür" dediler. (Saff Suresi, 6)

Yine Kuran'da bildirildiği gibi Hz. İsa Yahudiliği ortadan kaldırmak için değil, bu şeriatın aslında doğru olduğunu vurgulamak ve içine eklenmiş olan hurafeleri temizleyerek, dini aslına döndürmek için gönderilmiştir. Ayrıca Allah onu, çeşitli Yahudi tarikatları arasındaki tartışmaları açıklığa kavuşturmakla da görevlendirilmiştir. Kuran'da şöyle bildirilmektedir:

(Hz. İsa:)"Benden önceki Tevrat'ı doğrulamak ve size haram kılınan bazı şeyleri helal kılmak

üzere size Rabbiniz'den bir ayetle geldim. Artık Allah'tan korkup bana itaat edin.” (Al-i İmran Suresi, 50)

İsa, açık belgelerle gelince, dedi ki: “Ben size bir hikmetle geldim ve hakkında ihtilafa düştüklerinizin bir kısmını size açıklamak için de. Öyleyse Allah'tan sakının ve bana itaat edin.” (Zuhurf Suresi, 63)

Hz. İsa Tevrat'taki imani konuları doğrulamış, fakat Allah'ın insanlara bir yol gösterici ve öğüt olarak gönderdiği yeni kitabını; İncil'i getirmiştir:

Onların (peygamberleri) ardından yanlarındaki Tevrat'ı doğrulayıcı olarak Meryem oğlu İsa'yı gönderdik ve ona içinde hidayet ve nur bulunan, önündeki Tevrat'ı doğrulayan ve muttakiler için yol gösterici ve öğüt olan İncil'i verdik. İncil sahipleri Allah'ın onda indirdikleriyle hükmetsinler. Kim Allah'ın indirdiğiyle hükmetmezse, işte onlar, fasık olanlardır. (Maide Suresi, 46-47)

Hz. İsa'nın çağrısına cevap verenlerin sayısı başlangıçta çok az olmuştur. Çünkü bu çağrı, hem geçimlerini yıllardır hakim kıldıkları hurafe ve gelenekten sağlayan rahip sınıfının, hem de Allah'ın hakimiyetini kabul etmeyen yönetici sınıfın ayrıcalıklarını ortadan kaldırıyordu. Onların uyguladıkları baskı ve tehdit, halkın korkmasına ve Hz. İsa'dan uzaklaşmalarına yol açıyordu. Hz. İsa'nın yaptığı tebliğ yaygınlaşmaya, onu takip edenlerin sayısı artmaya başladığında, bu grupların hazırladıkları sinsi tuzaklar ve Hz. İsa'yı engellemek için yaptıkları planlar da artmıştır. Bu gibi tuzaklarla tarih boyunca tüm peygamberler karşılaşmışlardır. Kuran'da müşriklerin elçilere karşı

gösterdikleri bu insanlık dışı tutum şöyle belirtilmiştir:

... Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldüreceksiniz, öyle mi? (Bakara Suresi, 87)

Toplum içinde Hz. İsa'yı dinleyip inananlar ile inkar edenler ayrılmaya başlamış, iki grup arasındaki fark belirgin bir şekilde ortaya çıkmıştır. Bir tarafta gerçek dini anlatan ve insanları tek bir Allah'a iman etmeye çağıran Allah'ın elçisi, diğer yanda ise hangi mucizeyi, hangi delili görürse görsün, inanmamaya karar vermiş bir grup vardır. Hz. İsa'nın karşısındaki düşmanlar kendilerini açıkça belli etmişlerdir. Onu dinleyen, yanında olan kişilerden de sonradan onu inkar edenler çıkmış olması muhtemeldir. Nitekim Allah **“Sonra, içlerinden birtakım fırkalar ihtilafa düştü...”** (Zuhruf Suresi, 65) ayetiyle bu durumu bizlere haber vermektedir. Bu nedenle de Hz. İsa kavmin içinde iman eden, gerçekten güvenebileceği kişileri belirlemiştir. Bu durum Kuran'da şöyle bildirilir:

Nitekim İsa, onlarda inkârı sezince, dedi ki: “Allah için bana yardım edecekler kimdir?” Havariler: “Allah'ın yardımcıları biziz; biz Allah'a inandık, bizim gerçekten Müslümanlar olduğumuza şahit ol” dediler. (Al-i İmran Suresi, 52)

Kuran'da Hz. İsa'yı öldürmek amacıyla inkar edenlerin bir tuzak kurdukları haber verilir. Rivayetlere göre Hz. İsa'nın yanındakilerden birisinin ihanet etmesini sağlayan bir kısım bağınaz din adamları, Allah'ın elçisini tutuklayıp Romalılara teslim etmek istemişlerdir. Yine rivayetlere göre ölüm cezasını uygulama hakkı olmayan rahipler, Roma yönetimini kışkırtmak için bir tuzak ha-

zırlamış ve Hz. İsa'yı Romalı yöneticilere karşı olan bir kişi olarak tanıtmışlardır. Çünkü Romalıların bu konuda çok hassas ve acımasız olduklarını bilmektedirler. Bu tuzağın sonu ise Kuran'da şöyle bildirilmiştir.

Onlar (inanmayanlar) bir düzen kurdular. Allah da (buna karşılık) bir düzen kurdu. Allah, düzen kurucuların en hayırlısıdır. (Al-i İmran Suresi, 54)

Ayetlerde de bildirildiği gibi, Hz. İsa'yı öldürmek için harekete geçilmiş, tuzak kurulmuştur. Ancak onlar Hz. İsa'yı öldürmeyi başaramamışlar, onun bir benzerini, Hz. İsa zannederek öldürmüşlerdir. Allah, Hz. İsa'yı Kendi Katına yükselterek, hazırlanan tuzağı boşa çıkarmıştır:

Ve: “Biz, Allah'ın Resülü Meryem oğlu Mesih İsa'yı gerçekten öldürdük” demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler. Hayır; Allah onu Kendine yükseltti. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Nisa Suresi, 157-158)

Romalıların Hz. İsa'yı çarmıha gererek öldürdükleri iddiası dünya genelinde oldukça yaygındır. Bu iddiaya göre, Hz. İsa'yı tutuklayan Romalılar ve Yahudi din adamları onu çarmıha gererek öldürmüşlerdir. Nitekim, Hıristiyan aleminin çok büyük bir bölümü de olayı bu şekilde kabul etmekte, fakat Hz. İsa'nın öldükten sonra dirilerek göğe yükseldiğine inanmaktadır. Ancak Kuran ayetlerini incelediğimizde olayın aslının böyle olmadığını görürüz:

**(Veya) Onlar, Allah'ın
tuzagından güvende mi idiler?
Allah'ın bir tuzak kurmasından,
hüsrana uğrayan bir topluluktan
başkası (akılsızca) güvende olmaz.
(Araf Suresi, 99)**

Ve: “Biz, Allah’ın Resulü Meryem oğlu Mesih İsa’yı gerçekten öldürdük” (katelna) demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler (ma katelehu) ve onu asmadılar (ma salebe). Ama onlara (onun) benzeri gösterildi (şubbihe). Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler (ma katelehu). (Nisa Suresi, 157)

Aynı ayetin devamında Hz. İsa’nın Allah Katına yükselişi şu şekilde bildirilmektedir:

Hayır; Allah onu Kendine yükseltti (refea). Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir. (Nisa Suresi, 158)

Ayette bildirilen gerçek açıktır. Yahudilerin kışkırtmalarıyla Hz. İsa’yı öldürmeye kalkışan Romalılar, bunda başarılı olamamışlardır. Ayette geçen “...**Ama onlara (onun) benzeri gösterildi...**” ifadesi bu durumu açıkça haber vermektedir.

Allah insanlara Hz. İsa’nın bir benzerini göstermiş ve onu Kendi Katına yükseltmiştir. Ayrıca Rabbimiz, bu iddiada bulunanların gerçeğe dair bir bilgileri olmadığını da bildirmektedir.

Hz. İsa’nın çarmıha gerilmiş olması konusunda ilk çağlarda çeşitli ayrı düşünceler ortaya çıkmıştır. Sonraki yüzyıllarda, Konsül kararlarıyla, Hıristiyanlığın iman kaideleri belirlenene kadar bu fikir ayrılıkları devam etmiş ve Hz. İsa’nın çarmıha gerilmediğini iddia eden akımlar sapkın ilan edilmişlerdir.

KURAN'DA HZ. İSA'NIN ALLAH KATINA YÜKSELİŞİ

Peygamberlerin ölümlerinin aktarıldığı kıssalarda geçen kelimelerle, Hz. İsa'nın Allah Katına alınışının anlatıldığı ayetlerin incelenmesi, Hz. İsa'nın durumuyla ilgili önemli bir gerçeği ortaya çıkarmaktadır: Hz. İsa hiçbir peygamber gibi vefat etmemiş ya da inkar edenler tarafından öldürülmemiş, Rabbimiz onu Kendi Katına yükseltmiştir. Bu bölümde Hz. İsa'nın ve diğer peygamberlerin ölümlerini ifade eden kelimelerin Arapça karşılıklarını ve Kuran ayetlerinde ne şekilde kullanıldıklarını inceleyeceğiz.

Kuran'da peygamberlerin ölmesi veya öldürülmesiyle ilgili olarak kullanılan kelimeler ileride daha detaylı göreceğimiz gibi "katele (öldürmek), mate (ölmek), haleke (helak olmak), salebe (asmak)" ya da birkaç özel kelimedir. Oysa Hz. İsa için, Kuran'da çok açık bir ifadeyle, **"Onu öldürmediler (ma katelehu) ve asmadılar (ma salebuhu)"** ifadesi kullanılarak hiçbir öldürme şekliyle öldürülmediği bildirilmiştir. Allah ayetlerde insanlara Hz. İsa'nın bir benzerinin gösterildiğini ve onun Kendi Katına yükseltildiğini bildirmektedir. Bu gerçek Al-İmran Suresi'nde şu şekilde haber verilir:

Hani Allah, İsa'ya demişti ki: "Ey İsa doğrusu seni Ben vefat ettireceğim (müteveffiyke), seni Kendime yükselteceğim (rafiuke), seni inkar

edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim...” (Al-i İmran Suresi, 55)

Kuran’da ölüm anlamı içeren kelimelerin ve Al-i İmran Suresi’nde geçen “vefat ettirme” kelimesinin kullanım şekilleri şöyledir:

1) Teveffa: Vefat Ettirme

Ayette geçen “vefat” kelimesinin karşılığı Türkçe’de kullanılan ölme anlamından farklı anlamlara gelmektedir. Ayetlerin Arapça karşılıklarının incelenmesi, Hz. İsa’nın bildiğimiz manada ölmediğini açıkça ortaya koyar. Maide Suresi’nin 117. ayetinde ölüm olayı şu şekilde aktarılır:

“Ben onlara bana emrettiklerinin dışında hiçbir şeyi söylemedim. (O da şuydu:) ‘Benim de Rab-bim, sizin de Rabbiniz olan Allah’a kulluk edin.’ Onların içinde kaldığım sürece, ben onların üzerinde bir şahidim. Beni vefat ettirdiğinde (teveffeyeni), üzerlerindeki gözetleyici Sen’din. Sen herşeyin üzerine şahid olansın.”

Bu ayetlerde geçen ve Türkçe meallerde öldürme ya da vefat ettirme olarak çevrilen kelime Arapça’da

“teveffa” kökünden türemiştir ve bu kelime ölüm manasına değil, “canın alınması” manasına gelmektedir. İnsanın canının alınmasının ise her zaman ölüm anlamı-

na gelmediğini Allah Kuran'da bizlere bildirmektedir. Örneğin “teveffa” kelimesinin geçtiği bir ayette insanın ölümünden değil, uykudaki halinden bahsedilmektedir:

Sizi geceleyin vefat ettiren (teveffakum) ve gündüzün “güç yetirip etkilemekte olduklarınızı” bilen, sonra adı konulmuş ecel doluncaya kadar onda sizi dirilten O’dur... (Enam Suresi, 60)

Bu ayette “vefat ettirme” olarak tercüme edilen kelime ile, Al-i İmran Suresi’nin 55. ayetinde geçen kelime aynıdır, yani her iki ayette de “teveffa” kelimesi geçmektedir. İnsanın, gece içinde bulunduğu durum ölüm olmadığına göre yukarıdaki ayette geçen “teveffakum” kelimesinin ölümü kastetmediği, doğru tercümenin “geceleyin canlarınızı alan” şeklinde olması gerektiği açıktır. Aşağıdaki ayette ise aynı kelime şu şekilde geçmektedir:

Allah, ölecekleri (mevt) zaman canlarını alır (teveffa); ölmeyeni de uykusunda (canını alır) (lem temut). Böylece, kendisi hakkında ölüm kararı (el mevte) verilmiş olanı tutar, öbürüsünü ise adı konulmuş bir ecele kadar salıverir... (Zümer Suresi, 42)

Bu ayetten de anlaşılacağı gibi, Allah uyuyan insanın canını almaktadır, ama hakkında ölüm kararı verilmemiş olanı eceli gelinceye kadar tekrar salıvermektedir. Bu haliyle insan bildiğimiz

manada ölmüş olmaz. Yalnızca geçici bir süre için ruhu bedeninden ayrılmış farklı bir boyuta girmiş olur. Allah uyanacağı zaman insanın ruhunu bedenine iade eder. Prof. Dr. Süleyman Ateş de tefsirinde “teveffa” kelimesini şu şekilde açıklamıştır:

Teveffinin, uyku manasında kullanıldığını söyleyenlere göre -ki çoğunluk bu görüştedir- ayetin takdiri “Seni uyutacağım” şeklindedir. Sonuç olarak Hz. İsa'nın uykudakine benzer bir duruma sokularak Allah Katına yükseltildiğini, olayın bildiğimiz ölüm olmadığını, sadece bu boyuttan bir ayrılış olduğunu söyleyebiliriz. (Doğrusunu en iyi Allah bilir.)²

2) Katele: Öldürmek

Kuran'da ölüm konusu anlatılırken genelde kullanılan kelime Arapça'da “öldürmek” anlamına gelen “katele” kelimesidir. Mümin Suresi'nde “katele” kelimesi şu şekilde kullanılmaktadır:

Firavun dedi ki: “Bırakın beni, Musa'yı öldüreyim (aktul) de o (gitsin) Rabbine yalvarıp-yakarsın”... (Mümin Suresi, 26)

Ayette geçen “Musa'yı öldüreyim” ifadesinin Arapçası “aktul Musa” şeklindedir. Bu kelime katele fiilinden türemiştir. Bir diğer ayette ise aynı kelime şu şekilde kullanılmaktadır:

... Peygamberleri haksız yere öldürmelerinden-di (yaktulune)... (Bakara Suresi, 61)

Ayette geçen “öldürmelerindendi” kelimesinin Arapçası “yaktulune” şeklindedir ve yine aynı şekilde katele kelimesinden türemiştir. Ve tercümede de açıkça ifade edildiği gibi “öldürmek” anlamına gelmektedir.

Aşağıda peygamberlerin ölümünü açıklayan bazı ayetlerde “katele” fiilinin ne şekilde kullanıldığı belirtilmektedir. Parantez içinde anlamları bildirilen tüm kelimelerin fiil kökleri KATELE’dir:

... Onların bu sözlerini ve peygamberleri haksız yere öldürmelerini (katlehum) yazacağız... (Al-İmran Suresi, 181)

... De ki: “Eğer inanıyor idiyse, daha önce ne diye Allah’ın peygamberlerini öldürüyordunuz?” (taktulune) (Bakara Suresi, 91)

“Öldürün (uktulu) Yusuf’u veya onu bir yere atıp-bırakın...” (Yusuf Suresi, 9)

“Ey Musa, önde gelenler, seni öldürmek (li yakutulu) konusunda aralarında görüşmektedirler...” (Kasas Suresi, 20)

3) Haleke: Ölmek

Kuran’da öldürme fiili için kullanılan bir diğer kelime ise “haleke” fiilidir. Haleke kelimesi ayetlerde “helak olmak, ölmek” anlamlarında kullanılmaktadır. Örneğin Mümin Suresi’nin 34. ayetinde şu şekilde geçmektedir:

... Sonunda o, vefat edince, (haleke) demiştiniz ki; “Allah, ondan sonra kesin olarak bir elçi göndermez...” (Mümin Suresi, 34)

Ayette, Türkçeye “vefat edince” olarak çevrilen ifadenin Arapçası “iza heleke” şeklindedir ve bu kelimenin anlamı da ölmektir.

4) El Mevte: Ölüm

Kuran’da peygamberlerin ölümüyle ilgili olarak kul-

lanılan bir diğer kelime ise “el mevte” kelimesidir. Mate kelimesi ayetlerde “ölmek” anlamında kullanılmaktadır. Bunlardan biri Sebe Suresi’nde Hz. Süleyman ile ilgili olarak bildirilmektedir:

Böylece onun (Süleyman’ın) ölümüne (el mevte) karar verdiğimiz zaman, ölümünü (mevtehi), onlara, esasını yemekte olan bir ağaç kurdandan başkası haber vermedi... (Sebe Suresi, 14)

Aynı kökenden gelen bir diğer kullanım ise Hz. Yahya’ya yönelik olarak kullanılmaktadır:

Ona selam olsun; doğduğu gün, öleceği gün (yemutu) ve diri olarak yeniden-kaldırılacağı günde. (Meryem Suresi, 15)

Bu ayette “öleceği” şeklinde çevrilen kelimenin Arapçası “yemutu” kelimesidir. Aynı kelime Hz. Yakub’un ölümü ile ilgili ayetlerde de geçmektedir. Bakara Suresi’nde şu şekilde kullanılır:

Yoksa siz, Yakub’un ölüm anında (el mevte) orada şahidler miydiniz?.. (Bakara Suresi, 133)

Bu ayette geçen “el mevte” kelimesi de yine aynı kökten gelmekte ve ölüm anlamı taşımaktadır.

Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) ile ilgili bir ayette ise “katele” ve “mate” fiilleri aynı anda kullanılmaktadır:

Muhammed, yalnızca bir elçidir. Ondan önce nice elçiler gelip-geçmiştir. Şimdi o ölürse (mate) ya da öldürülürse, (katile) siz topuklarınız üzerinde gerisin geriye mi döneceksiniz?... (Al-i İmran Suresi, 144)

Mate (ölmek) kökünden gelen mevt kelimesi, yine peygamber ölümlerinin anlatıldığı başka ayetlerde de geçmektedir:

... Dedi ki: “Keşke bundan önce ölseydim de (mittu), hafızalardan silinip unutuluverseydim.” (Meryem Suresi, 23)

Senden önce hiçbir beşere ölümsüzlüğü (el hulde) vermedik; şimdi sen ölürsen (mitte) onlar ölümsüz mü kalacaklar? (Enbiya Suresi, 34)

5) Halid: Ölümsüz

Ayetlerde yer alıp, doğrudan ölmek ya da öldürmek fiilini değil, ancak ölümsüzlüğü ifade eden bir başka kelime ise “halid” kelimesidir. Halid kelimesinin anlamı kalı-

cı olmak, bekası devam etmek şeklindedir. Enbiya Suresi'nde "halid" kelimesi şu şekilde kullanılmıştır:

Biz onları, yemek yemez cesetler kılmadık ve onlar ölümsüz (halidiyne) değillerdi. (Enbiya Suresi, 8)

6) Salebe: Asmak

Kuran'da peygamberlerin ölümleri anlatılırken kullanılan kelimelerden biri de salebe (asmak) filidir. Salebe fiili "asmak, çarpmıha germek ve idam etmek" gibi anlamlara gelmektedir. Bu fiil bazı ayetlerde şu şekilde kullanılmaktadır:

... Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar (ma salebu) ... (Nisa Suresi, 157)

... Biri efendisine şarap içirecek, diğeri ise asılacak (yuslebi)... (Yusuf Suresi, 41)

... Ancak öldürülmeleri asılmaları (yusallebu)... (Maide Suresi, 33)

Görüldüğü gibi Hz. İsa'nın vefatıyla diğer peygamberlerin ölümlerinin aktarıldığı ayetler birbirinden çok farklı kelimelerle ifade edilmektedir. Allah Kuran ayetlerinde Hz. İsa'nın öldürülmediğini, asılmadığını, insanlara onun bir benzerinin gösterildiğini, onu vefat ettirdiğini (yani uykudaki gibi canını aldığı) ve Kendi Katına yükselttiğini bildirmiştir. Hz. İsa için "canını almak" anlamına gelen "teveffa" fiili kullanılırken, diğer peygamberler için normal ölümü ifade eden "katele" ya da "mevt" gibi ifadeler kullanılmaktadır. Bu bilgiler ise bize Hz. İsa'nın durumunun olağanüstülüğünü bir kez daha göstermektedir.

HZ. İSA YERYÜZÜNE İKİNCİ KEZ GELECEK

Kuran ve İncil açıklamaları arasında, Hz. İsa'nın yeryüzünden ayrılışı hakkında önemli bir fark olmasına rağmen, Hz. İsa'nın Allah Katına alındığı ve kıyamet kopmadan önce bir kez daha geri dönüp dünyada gerçek dini hakim kılacağı konusunda büyük bir benzerlik vardır. Kuran'da karşılaştığımız deliller ve Peygamber Efendimiz (sav) tarafından haber verilen hadisler, Hz. İsa'nın ikinci defa yeryüzüne geleceğini doğrulamaktadır.

Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez geleceği konusu Kuran'da çok açık olarak bildirilmiştir. Pek çok ayette bu konu ile ilgili kesin ifadeler bulunmaktadır. Kuran'da bildirilen bu deliller şu şekildedir:

I. Delil

“... sana uyanları kıyamete kadar inkara
sapanların üstüne geçireceğim...”

Hz. İsa'nın ikinci kez yeryüzüne geleceğine dair işaretler taşıyan ayetlerden ilki Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetidir:

Hani Allah, İsa'ya demişti ki: “Ey İsa, doğrusu seni Ben vefat ettireceğim ve seni Kendime yükselteceğim, seni inkar edenlerden temizleyeceğim ve sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim. Sonra dönüşünüz yalnızca Bana'dır, hakkında anlaşmazlığa

... Allah onu Kendi'ne yükseltti.
Allah üstün ve güçlüdür,
hüküm ve hikmet sahibidir.
(Nisa Suresi, 158)

düştüğünüz şeyde aranızda Ben hükmedeceğim. (Al-i İmran Suresi, 55)

Allah kıyamete kadar inkar edenlere üstün gelen ve Hz. İsa'ya gerçekten tabi olan bir grubun varlığından söz etmektedir. Hz. İsa hayatta iken ona uyanların sayısı çok azdı. Ve onun Allah Katına yükselişinin ardından da hızla dinde dejenerasyon başladı. Sonraki iki yüzyıl boyunca da, Hz. İsa'ya iman edenler (İseviler) şiddetli baskılara maruz kaldılar. Üstelik İsevilerin hiçbir siyasi gücü de bulunmamaktaydı. Bu durumda geçmişte yaşayan Hıristiyanların, inkar edenlere üstün geldiklerini ve bu ayetin onlara baktığını söyleyemeyiz.

Günümüzde ise Hıristiyanlığın özünden uzaklaştığını, Hz. İsa'nın anlattığı hak dinden farklı bir dine dönüştüğünü görürüz. Hıristiyanlar arasında Hz. İsa'nın Allah'ın oğlu olduğu şeklindeki (Allah'ı tenzih ederiz) sapkın inanç benimsenmiş ve teslis inancı (üçleme; Baba, oğul, kutsal Ruh) asırlar önce kabul edilmiştir. Bu durumda, dinin aslından iyice uzaklaşmış olan günümüz Hıristiyanlarını da Hz. İsa'ya uyanlar olarak kabul edemeyiz, çünkü Allah, Kuran'ın birçok ayetinde "üçleme"ye inananların inkar içerisinde olduklarını bildirmiştir:

Andolsun, "Allah için üçüncüsüdür" diyenler küfre düşmüştür. Oysa tek bir İlah'tan başka İlah yoktur... (Maide Suresi, 73)

Bu durumda "**sana uyanları kıyamete kadar inkara sapanların üstüne geçireceğim**" ifadesi açık bir işaret taşımaktadır. Hz. İsa'ya uyan ve kıyamete kadar yaşayacak olan bir topluluk olması gerekmektedir. Böyle bir topluluk, kuşkusuz Hz. İsa'nın yeryüzüne tekrar gelişiyle ortaya çıkacaktır. Ve tekrar dünyaya gelişi sıra-

sında bu kutlu insana tabi olanlar, kıyamete kadar inkar edenlere üstün kılınacaktır.

2. Delil

“... ölmeden önce ona inanmayacak
kimse yoktur...”

Nisa Suresi'nin 156-158. ayetlerinin arkasından Allah, 159. ayette şöyle buyurmaktadır:

Andolsun, Kitap Ehlinen, ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur. Kıyamet günü, o da onların aleyhine şahit olacaktır. (Nisa Suresi, 159)

Yukarıdaki ayette yer alan “ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur” ifadesi oldukça dikkat çekicidir. Bu cümlenin Arapça karşılığı şu şekildedir: “... ve in min ehli kitabi illa leyüminenne bihi kable mevtihi”

Burada bazı tefsirciler “o” zamirinin Hz. İsa yerine Kuran’a baktığını düşünmüşler ve ayete Kitap Ehlinin ölmeden Kuran’a iman edeceği şeklinde bir yorumda bulunmuşlardır. Oysa bu ayet öncesindeki iki ayette de “o” zamiri tartışmasız bir biçimde Hz. İsa için kullanılmıştır:

Nisa Suresi, 157. ayet:

Ve: “Biz, Allah’ın Resülü Meryem oğlu Mesih İsa’yı gerçekten öldürdük” demeleri nedeniyle de (onlara böyle bir ceza verdik.) Oysa onu öldürmediler ve onu asmadılar. Ama onlara (onun) benzeri gösterildi. Gerçekten onun hakkında anlaşmazlığa düşenler, kesin bir şüphe

içindedirler. Onların bir zanna uymaktan başka buna ilişkin hiçbir bilgileri yoktur. Onu kesin olarak öldürmediler.

Nisa Suresi, 158. ayet:

Hayır; Allah onu Kendine yükseltti. Allah üstün ve güçlüdür, hüküm ve hikmet sahibidir.

Bu ayetlerin hemen arkasından gelen ayette kullanılan “o” zamirinin Hz. İsa’dan başka bir varlığı kastettiğinin hiçbir delili yoktur.

Nisa Suresi, 159. ayet:

Andolsun, Kitap Ehlinden, ölmeden önce ona inanmayacak kimse yoktur. Kıyamet günü, o da onların aleyhine şahit olacaktır.

Diğer taraftan ayetin ikinci cümlesinde yer alan “**Kıyamet günü, o da onların aleyhine şahit olacaktır**” ifadesi de oldukça önemlidir. Kuran’da kıyamet günü insanın dilinin, ellerinin ve ayaklarının (Nur Suresi, 24, Yasin Suresi, 65), işitme, görme duyularının ve derilerinin (Fussilet Suresi, 20-23) kendi aleyhlerine şahitlik edecekleri bildirilmektedir. Kuran’ın şahitliği ile ilgili ise hiçbir ayet yoktur. İlk cümlenin –cümle yapısı olarak veya ayetlerin ardarda gelişi açısından herhangi bir delil bulunmamasına rağmen- “Kuran”ı ifade ettiği kabul edilirse, ikinci cümlede yer alan “o” zamirinin de Kuran’a işaret ettiği iddia edilmiş olur. Oysa Allah Kuran’da bizlere bu konuyla ilgili herhangi bir bilgi vermemiştir. (En doğrusunu Allah bilir)

Kuran ayetlerine baktığımızda aynı zamirin, Kuran’a işaret ettiği durumlarda, (Tarık Suresi, 13, Tekvir Suresi, 19, Neml Suresi, 77 ve Şuara Suresi, 192-196’da ol-

duğu gibi) ayetin öncesinde ya da sonrasında mutlaka Kuran'dan bahsedildiğini görürüz. Ayetin öncesinde, sonrasında veya ayetin içinde Kuran'dan bahsedilmiyorsa, bu ayetin Kuran'ı tarif ettiğini söylemek yanlış olabilir. Ayet çok açık bir biçimde Hz. İsa'ya inanılmasından ve onun inananlara şahit olmasından bahsetmektedir.

Ayetin manası hakkında belirteceğimiz ikinci nokta ise "ölümünden önce" ifadesinin yorumu ile ilgilidir. Bazıları bu ifadenin "Kitap Ehlinin kendi ölümlerinden önce" inanması anlamında olduğunu düşünmektedirler. Bu yorumu göre Kitap Ehlinin olan her kişi kendisine ölüm gelmeden Hz. İsa'ya mutlaka iman edecektir. Oysa Hz. İsa döneminde Kitap Ehli tanımlamasına dahil olan Yahudiler ona iman etmemekle kalmamış, onu öldürmek için tuzak kurmuşlardır. Daha sonra da onu öldü sanıp inkarlarını sürdürmüşlerdir. Aynı durum bugünkü Yahudiler için de geçerlidir, çünkü onlar Hz. İsa'yı peygamber olarak kabul etmemektedirler. Bugüne kadar Hz. İsa'ya iman etmemiş milyonlarca Ehli Kitap Yahudi yaşamış ve Hz. İsa'ya iman etmeden ölmüştür. Dolayısıyla ayette söz konusu olan Kitap Ehlinin değil, Hz. İsa'nın ölümüdür. Sonuç olarak, ayetlerin bizlere gösterdiği gerçek ise şudur: **"Hz. İsa ölmeden önce tüm Ehli Kitap ona iman edecektir"**.

Ayet gerçek manasıyla ele alındığında ise çok açık gerçeklerle karşılaşırız.

Birincisi, ayette gelecekten bahsedildiği açıktır, çünkü Hz. İsa'nın ölümü söz konusudur. Oysa o ölmemiş Allah Katı-

na yükselmiştir. Hz. İsa dünyaya yeniden gelecek ve her insan gibi yaşayıp ölecektir. İkincisi Hz. İsa'ya tüm Ehli Kitabın iman etmesi söz konusudur. Bu da henüz gerçekleşmemiş ancak kesin olarak gerçekleşeceği bildirilen bir olaydır. Dolayısıyla buradaki "ölümünden önce" ifadesinin işaret ettiği kişi Hz. İsa'dır. Kitap Ehli onu görüp bilecek, ona yaşarken ilerleyen satırlarda detaylı olarak anlatılacağı gibi Müslüman olarak itaat edecek ve Hz. İsa da onların durumlarıyla ilgili ahirette şahitlik edecektir. (Doğrusunu en iyi Allah bilir.)

3. Delil

"Şüphesiz o, kıyamet-saati için bir ilimdir..."

Hz. İsa'nın yeniden yeryüzüne döneceği ile ilgili bir başka ayet de Zuhruf Suresi'nin 61. ayetidir. Bu surenin 57. ayetinden itibaren Hz. İsa'dan bahsedilir:

Meryem oğlu (İsa) bir örnek olarak verince, senin kavmin hemen ondan (keyifle söz edip) kahkahalarla gülüyorlar. Dediler ki: "Bizim ilahlarımız mı daha hayırlı, yoksa o mu?" Onu yalnızca bir tartışma-konusu olsun diye (örnek) verdiler. Hayır, onlar 'tartışmacı ve düşman' bir kavimdir. O, yalnızca bir kuldur; kendisine nimet verdik ve onu İsrailoğullarına bir örnek kıldık. Eğer Biz dilemiş olsaydık, elbette sizden melekler kılardık; yeryüzünde (size) halef (yerinize geçenler) olurlardı. (Zuhruf Suresi, 57-60)

Bu ayetlerin hemen arkasından gelen 61. ayette Hz. İsa'nın kıyamet saati için bir ilim olduğu belirtilmektedir:

Şüphesiz o, kıyamet-saati için bir ilimdir. Öyleyse ondan yana hiçbir kuşkuya kapılmayın ve Bana uyun. Dosdoğru yol budur. (Zuhruf Suresi, 61)

Bu ayetin Hz. İsa'nın ahir zamanda yeryüzüne dönüşüne açık bir işaret taşıdığını söyleyebiliriz. Çünkü Hz. İsa, Kuran'ın indirilişinden yaklaşık altı asır önce yaşamıştır. Dolayısıyla bu ilk hayatını "kıyamet saati için bir bilgi" yani bir kıyamet alameti olarak anlayamayız. Ayetin işaret ettiği anlam, Hz. İsa'nın, ahir zamanda, yani kıyametten önceki son zaman diliminde yeniden yeryüzüne döneceği ve bunun da bir kıyamet alameti olacağıdır. (En doğrusunu Allah bilir.)

Bu ayette geçen "**O, kıyamet saati için bir ilimdir**" ifadesinin Arapça karşılığı şu şekildedir: "**İnnehu le ilmun lissaati.**"

Bu ifadede yer alan "hu" zamirinin "Kuran'a işaret ettiğini söyleyenler vardır. Ancak yukarıda da belirtildiği gibi Kuran için "hu" –"o" zamiri kullanıldığında mutlaka ayetin öncesinde veya sonrasında veya ayetin içinde Kuran'ı anlatan başka ifadeler de bulunmaktadır. Başka bir konu içinde "hu" zamiri ile Kuran'dan bahsedilmez. Ayrıca bu ayetin öncesindeki ayete bakıldığında, orada da açıkça Hz. İsa kastedilerek o zamiri kullanıldığı görülecektir:

"O, yalnızca bir kuldür; kendisine nimet verdik ve onu İsrailoğullarına bir örnek kıldık." (Zuhruf Suresi, 59)

Bu zamirin Kuran'a işaret ettiğini söyleyenler ise ayetin devamında geçen "**Ondan kuşkulanmayın, ba-**

na uyun” ifadesini delil olarak gösterirler. Ancak bu ifadenin öncesindeki ayetler tamamen Hz. İsa’dan bahsetmektedir. Bu nedenle “hu” zamirinin bir önceki ayetlerle ilgili olması ve Hz. İsa’yı anlatması daha uygundur. Nitekim büyük İslam alimleri de bu zamiri gerek ayetlere gerekse sahih hadislerle dayanarak Hz. İsa olarak açıklamaktadırlar. Elmalılı Hamdi Yazır’ın tefsirinde bu konu şu şekilde açıklanmaktadır:

“Muhakkak ki o saat için bir ilimdir de –saatin geleceğini ölümlerin dirilip, kıyam edeceğini bildiren bir delil ve alamettir. Çünkü İsa gerek zuhuru ve gerek emvati ihyaya (ölümleri diriltme) mucizesi ve gerek emvatın kıyamını (ölülerin kalkışını) haber vermesi itibarıyla kıyametin vaki olacağına bir delil olduğu gibi hadiste varid olduğuna göre eşratı saattendir (kıyamet alamettir).”³

4. Delil

“... Ona Kitab’ı, hikmeti, Tevrat’ı ve İncil’i öğretecek...”

Hz. İsa’nın ikinci gelişine işaret eden başka ayetler de şöyledir:

Hani Melekler, dediler ki: “Meryem, doğrusu Allah Kendinden bir kelimeyi sana müjdelemektedir. Onun adı Meryem oğlu İsa Mesih’tir. O, dünyada ve ahirette ‘seçkin, onurlu, saygındır’ ve (Allah’a) yakın kılınanlardandır. Beşikte de, yetişkinliğinde de insanlarla konuşacaktır. Ve O salihlerdendir. “Rabbim, bana bir beşer dokunmamışken, nasıl bir çocuğum olabilir?” dedi. (Fakat) Allah neyi dilerse yaratır. Bir işin olmasına karar verirse, yalnızca ona “ol” der, o da

Hani Meryem oğlu İsa da:
"Ey İsrailoğulları, gerçekten ben, sizin
için Allah'tan gönderilmiş bir elçiyim.
Benden önceki Tevrat'ı doğrulayıcı ve
benden sonra ismi "Ahmed" olan bir
elçinin de müjdeleyicisiyim" demişti...
(Saff Suresi, 6)

hemen oluverir. Ona Kitab'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğretecek. (Al-i İmran Suresi, 45-48)

Ayette, Allah'ın Hz. İsa'ya, Tevrat'ı, İncil'i ve bir de "Kitab'ı" öğreteceği haber verilmektedir. Bu kitabın hangi kitap olduğu kuşkusuz önemlidir. Aynı ifade Maide Suresi'nin 110. ayetinde de yer almaktadır:

Allah şöyle diyecek: "Ey Meryem oğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruh'u'l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin iken de insanlarla konuşuyordun. Sana Kitab'ı, hikmeti, Tevrat'ı ve İncil'i öğrettim..." (Maide Suresi, 110)

Her iki ayette de geçen "Kitap" ifadesini incelediğimizde, bunun Kuran'a işaret ettiğini görürüz. Ayetlerde Tevrat ve İncil dışında gönderilen son hak kitabın Kuran olduğu bildirilmektedir. (Hz. Davud'a verilen Zebur da Eski Ahit'in içindedir) Bunun yanında, yine Kuran'ın bir başka ayetinde, "Kitap" kelimesi, İncil ve Tevrat'ın yanında Kuran'ı ifade etmek için kullanılmıştır:

Allah... O'ndan başka İlah yoktur. Diridir, kaimdir. O, sana Kitab'ı Hak ve kendinden öncekileri doğrulayıcı olarak indirdi. O, Tevrat ve İncil'i de indirmişti. (Al-i İmran Suresi, 2-3)

Kitap kelimesinin Kuran'a işaret ettiği başka bir ayet de şu şekildedir:

Allah Katından yanlarında olan (Tevrat)ı doğrulayan bir Kitap geldiği zaman, -ki bundan önce inkar edenlere karşı fetih istiyorlardı- işte bilip-tanıdıkları gelince, onu inkar ettiler. Artık Allah'ın laneti kafirlerin üzerindedir. (Bakara Suresi, 89)

Öyle ki size, kendinizden, size ayetlerimizi okuyacak, sizi arındıracak, size Kitap ve hikmeti öğretecek ve bilmediklerinizi bildirecek bir elçi gönderdik. (Bakara Suresi, 151)

Bu durumda, Hz. İsa'ya öğretilecek olan üçüncü "Kitap"ın Kuran olduğunu ve bunun da ancak Hz. İsa'nın ahir zamanda dünyaya dönüşünde mümkün olabileceğini düşünebiliriz. Çünkü Hz. İsa Kuran'ın indirilmesinden yaklaşık 600 sene önce yaşamıştı. Peygamber Efendimiz (sav)'in hadislerinde Hz. İsa'nın dünyaya ikinci kez gelişinde İncil ile değil Kuran'la hükmedeceği bildirilmektedir. Bu da ayetteki manaya tam olarak uygun düşmektedir. (Şüphesiz en doğrusunu Allah bilir.)

5. Delil

"Şüphesiz, Allah Katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir..."

"Şüphesiz, Allah Katında İsa'nın durumu, Adem'in durumu gibidir..." (Al-i İmran Suresi, 59) ayeti de Hz. İsa'nın dönüşüne işaret ediyor olabilir. Tefsir alimleri genellikle bu ayetin her iki peygamberin de babasız olma özelliğine, Hz. Adem'in Allah'ın "Ol" emriyle topraktan yaratılması ile Hz. İsa'nın yine "Ol" emriyle babasız doğmasına işaret ettiğine dikkat çekmişlerdir. Ancak ayetin bir ikinci işareti daha olabilir. Hz. Adem cennetten nasıl yeryüzüne indirildiyse, Hz. İsa da ahir zamanda Allah'ın Katından yeryüzüne indirilecek olabilir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Görüldüğü gibi Hz. İsa'nın yeryüzüne yeniden dönmesine ilişkin olarak Kuran'da geçen ayetler çok açıktır.

Kuran'da diğer peygamberler için bunlara benzer ifadeler kullanılmamıştır. Ancak tüm bu ifadeler, Hz. İsa için kullanılmıştır. Bunun anlamı ise oldukça açıktır.

6. Delil

“...doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağım gün...”

Kuran'da Hz. İsa'nın ölümünü ifade eden bir diğer ayet ise Meryem Suresi'nde şöyle haber verilmektedir:

“Selam üzerimedir; doğduğum gün, öleceğim gün ve diri olarak yeniden-kaldırılacağım gündedir.” (Meryem Suresi, 33)

Bu ayet Al-i İmran Suresi'nin 55. ayetiyle birlikte incelendiğinde çok önemli bir gerçeğe işaret etmektedir. Al-i İmran Suresi'ndeki ayette Hz. İsa'nın Allah Katına yükseltildiği ifade edilmektedir. Bu ayette ölme ya da öldürölme ile ilgili bir bilgi verilmemektedir. Ancak Meryem Suresi'nin 33. ayetinde Hz. İsa'nın öleceği gündendir bahsedilmektedir. Bu ikinci ölüm ise ancak Hz. İsa'nın ikinci kez dünyaya gelişi ve bir süre yaşadıktan sonra vefat etmesiyle mümkün olabilir. (En doğrusunu Allah bilir)

7. Delil

“... beşikte iken de, yetişkin (kehlen) iken de insanlarla konuşuyordun...”

Hız. İsa'nın tekrar dünyaya geleceği ile ilgili bir başka delil ise Maide Suresi'nin 110. ayetinde ve Al-i İmran Suresi'nin 46. ayetinde geğer **“kehlen”** kelimesidir. Ayetlerde şu şekilde buyurulmaktadır:

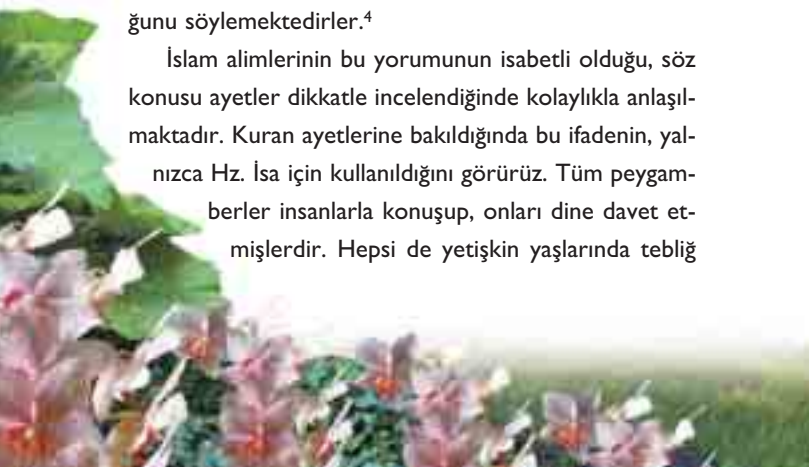
“Allah şöyle diyecek: “Ey Meryem oğlu İsa, sana ve annene olan nimetimi hatırla. Ben seni Ruhu’l-Kudüs ile destekledim, beşikte iken de, yetişkin (kehlen) iken de insanlarla konuşuyordun...” (Maide Suresi, 110)

“Beşikte de, yetişkinliğinde (kehlen) de insanlarla konuşacaktır. Ve O salihlerdendir.” (Ali İmran Suresi, 46)

Bu kelime Kuran’da sadece yukarıdaki iki ayette ve sadece Hz. İsa için kullanılmaktadır. Hz. İsa’nın yetişkin halini ifade etmek için kullanılan “kehlen” kelimesinin anlamı *“otuz ile elli yaşları arasında, gençlik devresini bitirip ihtiyarlığa ayak basan, yaşı kemale ermiş kimse”* şeklindedir. Bu kelime İslam alimleri arasında ittifakla **“35 yaş sonrası döneme işaret ediyor”** şeklinde çevrilmiştir.

Hız. İsa’nın genç bir yaş olan otuz yaşının başlarında Allah Katına yükseldiğini, yeryüzüne indikten sonra kırk yıl kalacağını ifade eden ve İbni Abbas’tan rivayet edilen hadise dayanan İslam alimleri, Hz. İsa’nın yaşlılık döneminin, tekrar dünyaya gelişinden sonra olacağını, dolayısıyla bu ayetin, Hz. İsa’nın nüzulüne dair bir delil olduğunu söylemektedirler.⁴

İslam alimlerinin bu yorumunun isabetli olduğu, söz konusu ayetler dikkatle incelendiğinde kolaylıkla anlaşılmaktadır. Kuran ayetlerine bakıldığında bu ifadenin, yalnızca Hz. İsa için kullanıldığını görürüz. Tüm peygamberler insanlarla konuşup, onları dine davet etmişlerdir. Hepsi de yetişkin yaşlarında tebliğ

görevini yerine getirmişlerdir. Ancak Kuran'da hiçbir peygamber için bu şekilde bir ifade kullanılmamaktadır. Bu ifade sadece Hz. İsa için ve mucizevi bir durumu ifade etmek amacıyla kullanılmıştır. Çünkü ayetlerde birbiri ardından gelen “beşikte” ve “yetişkin iken” kelimeleeri iki büyük mucizevi zamana dikkat çekmektedirler.

Nitekim İmam Taberi, *Taberi Tefsiri* isimli eserinde bu ayetlerde geçen ifadeleri şu şekilde açıklamaktadır:

“Bu ifadeler (Maide Suresi, 110), Hz. İsa'nın ömrünü tamamlayıp yaşlılık döneminde insanlarla konuşabilmesi için gökten ineceğine işaret etmektedir. Çünkü o, genç yaştaiken göğe kaldırılmıştı...”

Bu ayette (Al-i İmran Suresi, 46), Hz. İsa'nın hayatta olduğuna delil vardır ve ehl-i sünnet de bu görüştedir. Çünkü ayette, onun yaşlandığı zamanda da insanlarla konuşacağı ifade edilmektedir. Yaşlanması da ancak, semadan yeryüzüne ineceği zamanda olacaktır.”⁵

“Kehlen” kelimesinin açıklamaları da, Kuran'da yer alan diğer bilgiler gibi, Hz. İsa'nın tekrar yeryüzüne gelişine işaret etmektedir. (Doğrusunu en iyi Allah bilir.) Tüm bu anlatılanlar Hz. İsa'nın ahir zaman adı verilen dönemde yeryüzüne tekrar geleceğini ve insanları hak din olan İslama yönelteceğini ortaya koymaktadır. Kuşkusuz bu, Allah'ın iman edenlere büyük bir müjdesi, rahmeti ve nimetidir. İman edenlerin sorumluluğu ise, Hz. İsa'yı en güzel şekilde savunup desteklemek ve onun insanları çağırdığı Kuran ahlakını en güzel şekilde yaşamaktır.

HADİSLERDE HZ. İSA'NIN İKİNCİ GELİŞİ

Hadis-i şeriflerde, Hz. İsa'nın yeryüzüne dönüşü, dönmeden önce ve döndükten sonra gerçekleşecek çeşitli hadiseler hakkında Peygamber Efendimiz (sav) çok önemli bilgiler vermiştir. Peygamberimiz (sav), Allah'ın bildirmesiyle, kıyamet alametleri ile ilgili birçok haber de vermiştir. Hz. İsa'nın ahir zamanda yeryüzüne ikinci kez gelişi Peygamber Efendimiz (sav)'in gelecekle ilgili verdiği haberler arasında önemli bir yere sahiptir. Ahir zamanla ilgili rivayetler sahih hadis kaynağı olan *Kütüb-ü Sitte'nin* tamamına ve ardından *İmam Malik'in Muvattası*, *İbn Huzeyme ile İbn Hibban'ın Sahih'leri*, *İbn Hanbel ve Tayalisi'nin Müsnedleri* gibi en muteber hadis kaynaklarına girmiştir.

Peygamberimiz Hz. Muhammed (sav) hadislerinde, ahir zamanda din ahlakının tüm dünya üzerinde hakim olacağını, yeryüzüne barış, adalet ve refahın hakim olacağını bildirmektedir. Peygamberimiz (sav) bu hakimiyeti Hıristiyan dünyası ile İslam dünyasını birleştirecek olan Hz. İsa'nın gerçekleştireceğini bizlere müjdelemektedir. Günümüzde yeryüzünde mevcut bulunan din karşıtı felsefelerin uygulamaları sonucu toplumların içine sürüklendiği durum ortadadır. Ahlaksızlık, uyuşturucu, terör, kıtlık ve diğer birçok sorun Hıristiyan ve İslam dünyasının bunlarla fikri olarak mücadele için birleşme-

sini gerektirmektedir. Dünyanın şu anki sosyal yapısı Hıristiyan ve İslam ittifakını adeta zorunlu hale getirmiştir. Hıristiyanlığın dünya üzerindeki gelişmiş ülkelerde, liderler seviyesindeki etkisi de göz önünde bulundurulursa önümüzdeki yıllarda oluşabilecek bir İslam-Hıristiyan ittifakının ne derece etkili olabileceği açıkça görülmektedir.

Hz. İsa hakkındaki hadisler tevatür derecesindedir

Hz. İsa'nın gelişi konusunda nakledilen hadisler tevatür derecesindedir. Birçok araştırmacı da alimlerimizin görüşlerinin bu yönde olduğunu aktarmaktadır. Tevatürün tanımı *Büyük Lugat'*te şöyle yapılmaktadır:

“Tevatür: Kuvvetli haber, içinde yalan ihtimali olmayan ve bir cemaate dayanan kuvvetli haber.”⁶

Hz. İsa'nın gelişinin tevatür derecesinde hadislerle bildirildiğine dair özel olarak bir eser kaleme alan büyük hadis alimi Şeyh Muhammed Enver el Keşmiri *Et Tasrih bi-ma tevatara fi nuzuli'l Mesih* isimli çalışmasında 75 tane hadise ve 25 tane sahabeye ve sahabeyi görenlere ait esere yer vermiştir.

Hz. İsa'nın yeryüzüne tekrar gelişi konusu kıyametin on büyük alametinden biridir ve birçok İslam alimi eserlerinde bu konuyu detaylı olarak ele almışlardır. Bu konudaki izahlar topluca değerlendirildiğinde Hz. İsa'nın ikinci gelişi hakkında İslam alimleri arasında bir söz birliği olduğu açıkça görülür. Hadislerin tevatür olduğu konusunda yapılan bazı izahlar şöyledir:

“Şevkani de İsa (as)'ın ineceğine dair hadislerin sayısının 29'a ulaştığını söyleyerek, bunları bir bir nakletmiş ve

sonunda: “Bizim naklettiğimiz hadisler görüldüğü gibi tevatür haddine ulaştı. Bu beyanımızla şu sonuca varılıyor ki, beklenen Mehdi hakkındaki hadisler, Deccal hakkında hadisler ve İsa (as)’ın inmesine dair hadisler mütevatirdir” demiştir.”⁷

Konu hakkında eserleri bulunan onlarca yazarın nakillerinden de anlaşılmaktadır ki hadis kaynakları çok zengindir. Dahası, Hz. İsa’nın gelişinin ahir zamanda gerçekleşecek olan kıyamet alametlerinden olduğunu bildiren hadisler de Buhari, Müslim gibi ana hadis kaynaklarında yer almaktadır. Bu hadislerden bazıları şöyledir:

- Sizler on alameti görmedikçe hiçbir zaman Kıyamet kopmaz... **Biri de İsa (as)’ın inmesi...** (Müslim, Kitabü-İ Fiten: 39)

- Vallahi muhakkak ve muhakkak **Meryem oğlu İsa inecek**, hem adil bir hakem, adaletli bir hükümdar olarak inecek... (Sahih-i Müslim bi Şerhin-Nevevi, cilt 2, s.192. Kitabul-İman, Babu Nuzuli İsa İbn-i Meryem, Kenzul Ummal, 14/332)

Peygamberimiz (sav) insanları

Hz. İsa’nın gelişle müjdelemiştir

- Benliğime hakim olan zata yemin ederim ki, Meryem’in oğlunun adaletli bir hakem olarak size inmesi pek yakındır. O, Haç’ı kıracak, domuzu öldürecek, cizyeyi kaldıracak; mal çoğalacak ki, kimse onu kabul etmeyecektir. (Sünen-i Tirmizi, 4/93)

- Hayatım elinde olan Allah’a yemin ederim ki, Meryem oğlu (İsa aleyhisselam)’ın adil bir hakim olarak sizin içinize inmesi muhakkak yakındır. O, salibi (haç) kıracak,

domuzu öldürecek, cizyeyi kaldıracaktır, mal o kadar çoğalıp taşacak ki, hiç kimse mal kabul etmez olacaktır. (Sahih-i Müslim, 6/532)

- İsa bin Meryem (a.s.) benim ümmetim içinde;

1- Adaletli bir hakim ve adil bir imam olacak,

2- Haçı kırıp ezecek ve domuzu öldürecektir.

3- (Zimmilerden) Cizyeyi kaldıracak,

4- Kap su ile dolduğu gibi yeryüzü barışla dolacaktır.

5- Din birliği de olacak, artık Allah'tan başkasına tapılmayacaktır. (Sünen-i İbni Mace, 10/334)

Hız. İsa döneminde yeryüzü barışla dolacak

- Kap su ile dolduğu gibi yeryüzü barışla dolacaktır. Hiçbir kimse arasında bir düşmanlık kalmayacaktır. Ve bütün düşmanlıklar, boğuşmalar, hasetleşmeler muhakkak kaybolup gidecektir. (Sahih-i Müslim, 1/136)

- Savaş (erbabı) da ağırlıklarını (silah ve malzemelerini) bıracak. (Sünen-i İbn-i Mace, 10/334)

- Düşmanlık, küsüşme ve kıskançlık ortadan kalkacaktır. (Ebu Hureyre r.a, Büyük Hadis Külliyyatı, Rudani, 5. cilt, s. 379)

- İsa (as) ümmetimin içinde, adil bir hakem, tam adaletli bir imam -hükümdar- olarak bulunur. (Hıristiyanların) haçını kırar, domuzu öldürür, cizye vergisini kaldırır, sadakayı terk eder de ne koyuna ne de deveye karşı itibar edilmez. Bütün düşmanlıklar, buğuzlaşmalar zail olur kalkar... Yeryüzü gümüş tabak gibi olur ve Hazreti Adem zamanındaki gibi (bol) bitkilerini bitirir... (Ölüm-Kıyamet-Ahiret, s. 496)

Hz. İsa yeni bir din getirmeyecektir

- Kırk (40) yıl Allah'ın kitabı ve benim sünnetimle hükmeder, vefat eder. (Kitab-ul Burhan Fi Alamet-il Mehdiyy il Ahir Zaman, s. 92)

- Hz. İsa (as) incek ve Resulullah Efendimiz (sav)'in şeriatına tabi olacaktır. (Mektubat-ı Rabani, 2/1309)

- Hazreti Muhammed (sav)'in şeriatı üzerine hüküm verecek, kendisi Peygamber olduğu halde Peygamber'e tabi olacak ve Muhammed (as)'in ümmetinden olacak. Peygamberin ümmeti ve sahabisi olacak_ Öyleyse o, sahabelerin en efdali olacak_ (Kıyamet Alametleri, s.243)

Hz. İsa'nın hilyesi

1. Uzuna yakın orta boylu

2. Rengi kırmızı ile beyaza yakın

3. Üzerinde boyanmış iki elbise vardır.

4. O derece temiz ki kendisine ıslak dokunmadığı halde başı su damlatır

gibidir. (Ölüm-Kıyamet-Ahiret ve Ahirzaman Alametleri, s.499)

O kızıl, kıvırcık saçlı ve geniş göğüslüdür. O, salibi (haç)ı kıracak, cizye usulünü kaldıracak, İslam'dan başka hiçbir dini kabul etmeyecek... Allah'tan başka hiçbir kimseye ve hiçbir şeye ibadet edilmeyecek. Hazret-i Muhammed'in sallallahu aleyhi ve sellem'in şeriatı üzerine hüküm verecek, kendisi Peygamber olduğu halde Peygamber'e tabi olacak ve Muhammed (as)'ın ümmetinden olacak, Peygamber'in ümmeti ve sahabisi olacak. Çünkü o, onu mi'rac gecesi görmüştür. Öyleyse sahabilerin en faziletlisi olacak. (İmam Suyuti, Kıyamet Alametleri, Ölüm ve Diriliş, s. 182)

Geceleyin yürütüldüğüm zaman Musa (as)'ın kavuştum. (Peygamber onu tavsif ederek:) Bir de gördüm ki, O Şenüe kabilesi erkeklerinden biri gibi kara yağız, uzun boylu, balık etli, düz saçlı bir zattır. İsa'ya da kavuştum (Peygamber onu da tavsif ederek: İsa, orta yapılı, sanki hamamdan çıkmış gibi al çehreliydi. (Sahih-i Muslim, 2/1053)

Ben bu gece kendimi rüyamda Kabe'de buldum. Ansızın esmer bir kişi gördüm. Sanki o esmer insanlardan en güzeli, başının saçı iki omuzu arasında sarkıyordu, (yeni) taranmış ve arınmıştı da başının saçı su damlatıyordu. İki elini iki kişinin iki omuzuna koyarak Beyt'i tavaf ediyordu. (Orada bulunanlara) bu kimdir? diye sordum. Onlar : bu Meryem'in oğlu Mesih (İsa)'dır dediler. (Sahih-i Buhari, 9/177)

İNCİL VE TEVRAT'TA HZ. İSA'NIN YERYÜZÜNE DÖNÜŞÜ

Hız. İsa'nın gelişi konusunun Hıristiyanlık için çok önemlidir. Bunun sebebi Kitab-ı Mukaddes'i oluşturan Eski Ahit (Tevrat ve Musevilerin diğer kutsal yazıları) ve Yeni Ahit'te (dört İncil ve diğer risaleler) ahir zaman ile ilgili açıklamaların olmasıdır. Özellikle Hız. İsa'nın gelişi konusu İncil metinlerinde önemli yer tutar.

Tevrat ve İncil'de gelecekte olacak olaylarla ilgili olarak çeşitli izahlar yapılmıştır. Bilindiği gibi günümüzdeki Tevrat'ta Hız. İsa'nın adı geçmemekte, ancak Hız. Davut soyundan kurtarıcı bir Mesih'in geleceği bildirilmektedir. Ayrıca Tevrat'ın bazı bölümlerinde az da olsa son zamanlarda olacak olan olaylardan bahsedilmektedir. İncil'de ise bu konularda özellikle de Hız. İsa'nın ikinci gelişi, bunun işaretleri ve son zamanlar hakkında çok sayıda açıklamaya rastlamak mümkündür.

Kuran ayetlerinde bizlere Tevrat ve İncil'in zaman içinde tahrif edildikleri ve bu nedenle de içlerinde çeşitli yanlış inanışlar barındırdıkları haber verilmektedir. Yani bu kitaplarda hak bölümler olabileceği gibi insanlar tarafından eklenmiş, hatalı bilgiler de bulunmaktadır. Bu nedenle de Tevrat ve İncil'de yer alan açıklamaları Kuran ayetleriyle ve Peygamber Efendimiz (sav)'in hadisleriyle uyumlu oldukları ölçüde değerlendirmeye almak gerekmektedir. Ancak aşağıdaki örneklerde de görüle-

ceği gibi ahir zaman ve Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez gelişiyile ilgili haberlerin büyük bir kısmı, İslami kaynaklarla büyük bir paralellik göstermektedir. Tevrat'ta Hz. İsa'nın insanlara peygamber olarak gönderilişine dair işaretler bulunduğu gibi, ahir zamandaki ikinci kez gelişine dair belirtiler de mevcuttur. Ancak Yahudilerin büyük bir kısmı Hz. İsa'yı gönderilen Mesih olarak kabul etmemiş, ona diğer peygamberlerden bazılarına yaptıkları gibi olmadık eziyetler uygulamışlardır.

Allah Bakara Suresi'nde şu şekilde buyurmaktadır:

Andolsun, Biz Musa'ya kitabı verdik ve ardından peşpeşe elçiler gönderdik. Meryem oğlu İsa'ya da apaçık belgeler verdik ve onu Ruh'u'l-Kudüs'le teyid ettik. Demek, size ne zaman bir elçi nefsinizin hoşlanmayacağı bir şeyle gelse, büyüklük taslayarak bir kısmınız onu yalanlayacak, bir kısmınız da onu öldürecek misiniz? (Bakara Suresi, 87)

Mesih olarak Hz. İsa'yı kabul etmeyen Yahudiler, geleceğini umdukları "gerçek Mesih"i halen beklemektedirler.

Tevrat'ta vaat edilen Mesih

Tevrat'ta geleceği vaat edilen, geliş ve yapacakları hakkında birçok bilgi verilen "Mesih", Kuran'da da belirtildiği gibi, Hz. İsa'dır. Beklenen kişi için, "Mesih" kelimesi dışında, Melik, Rab (efendi-eğitmen), Menahem gibi farklı sıfatlar kullanılmıştır.

Tevrat'ta Mesih'in gelişinden bahsedilirken onun dünyada kuracağı hakimiyete sıkça değinilir. Milletlere hükmetmesi, Hz. Davud'un soyundan olması ve ona

benzemesi (*Hz. Davud da kendi zamanında ulaşabildiği tüm bölgelerde hakimiyet kurmuştu*) Mesih'in temel özelliklerindendir. Fakat Hz. İsa ilk gelişinde savaşlar yapmamış, yalnızca peygamberliğini insanlara açıklamış, mucizeler göstermiş ve Allah'ın kendisine vahyettiği mesajları tebliğ etmiştir. Bu durumda Tevrat izahlarının bir kısmının Mesih İsa'nın ikinci gelişine baktığını söylemek mümkündür.

Mesih ile ilgili Eski Ahit'te (Tevrat ve diğer kutsal yazılar) çok sayıda izah vardır. Tamamına burada yer verilmemiş, fakat fikir vermesi amacıyla birkaç örnek aktarılmıştır:

... Rab dünyanın uçlarına hükmedecektir; ve kralına kuvvet verecek, ve Mesihinin kuvvetini yükseltecektir. (1. Samuel 2:10)

Ve kralların günlerinde göklerin Allah'ı ebediyen harap olmayacak bir krallık kuracak ve onun hakimiyeti başka bir kavme bırakılmayacak ve bu krallıkların hepsini O parçalayacak ve bitirecek, ve Kendisi ebediyen duracak. (Daniel, 2: 44)

İşte, kendisine destek olduğum kulum... Ruhumu onun üzerine koydum; milletler için hakkı meydana çıkaracaktır. Bağırmayacak ve sesini yükseltmeyecek ve onu sokakta işittirmeyecek. Ezilmiş kamışı kırmayacak, ve tüten fitili söndürmeyecek, hakkı hakikate erdirecek. Ve dünyada hakkı pekiştiremeyeceye kadar zayıflamayacak ve cesareti kırılmayacak ve adalar onun şeriatini bekleyecekler... Ben, Rab, seni doğrulukla çağırdım, ve elini tutacağım, ve seni koruyacağım, ve kör gözleri açarsın, mahpusları zindandan, ve karanlıkta oturanları hapisneden çıkararsın diye seni kavme ahit, milletlere ışık olarak vereceğim. (İşaya, 42: 1-7)

Tevrat izahlarından, gelecek olan Mesih'in, kendisiyle mücadele edecek bütün yönetimlere karşı üstün geleceği anlaşılmaktadır. Bu mücadelesinin sonucunda ezilmiş, kör, karanlıklarda, zindanda olarak tasvir edilmiş insanlık alemine hakikatleri göstererek onları ışığa kavuşturacaktır.

Diğer vasıfları da şöyle anlatılmıştır:

Ve onun zevki Rab korkusunda olacak;

Ve gözlerinin gördüğüne göre hükmetmeyecek, ve kulaklarının işittiğine göre karar vermeyecek; fakat fakirlere adaletle hükmedecek, ve memleketin hakirleri için doğrulukla karar verecek... (İşaya, 11: 3-4)

Hz. İsa'nın ikinci gelişindeki hakimiyeti sırasında nasıl hükmedeceğine ilişkin bu Tevrat izahları Kuran'da tarifi yapılan peygamber vasıflarıyla da büyük uyum göstermektedir: Hz. İsa adaletli, doğru karar veren, sözleri çok etkili ve hikmetli, Allah'a sadık bir yönetici olacaktır. Bu vasıflara sahip üstün bir hükümdarın eliyle Allah yeryüzünde huzur ve barışın yaşanmasını nasip edecektir.

Tevrat'ta Allah'ın varlığı ve birliğine olan imanın hakim olacağına dair şunlar anlatılmaktadır:

“Ve o gün vaki olacak ki ışık olmayacak, ışıldayanlar kararacak; fakat Rabbin bildiği bir gün olacak; gündüz de olmayacak; gece de olmayacak ve vaki olacak ki akşamlayın ışık olacak ve o günde vaki olacak ki, Yerusolim'den (Kudüs) diri sular çıkacak onların yarısı şark denizine, yarısı garp denizine akacak; yazın da kışın da böyle olacak. Ve bütün dünya üzerinde Rab kral olacak; o gün Rab bir, ve ismi bir olacak.” (Zekeriya, 14: 6-9)

Allah'a şirk koşan fikir sistemleri de tamamen son bulacaktır. Tevhid inancı tüm dünyaya hakim olacaktır.

Tevrat'ta bu dönemin diğer özelliklerini anlatan birçok benzetmeler yapılmıştır:

“Ve kurt kuzu ile beraber oturacak, ve kaplan oğlakla beraber yatacak; ve buzağı ve genç aslan ve besili sığır bir arada olacak; ve onları küçük bir çocuk güdecek. Ve inekle ayı otlanacak; onların yavruları birlikte yatacak; ve aslan sığır gibi saman yiyecek. Ve emzikteki çocuk

kara yılanın deliği üzerinde oynayacak, ve süttten kesilmiş çocuk elini engerek kovuğu üzerine koyacak. Bütün mukaddes dağında zarar vermeyecekler ve helak etmeyecekler; çünkü sular denizi nasıl kaplıyorsa, dünya da Rab bilgisi ile dolu olacak.” (İşaya, 11: 6-9)

Hız. İsa'nın yeryüzüne ikinci gelişi ile ilgili İncil açıklamaları

Hız. İsa'nın dönüşüne ilişkin İncil'in 210 bölümünde 318 farklı açıklama vardır. Aşağıda bazılarına yer vereceğimiz bu açıklamalarda Hız. İsa'nın Allah Katına alınışı ve yeryüzüne geri geleceğine dair çok açık ifadeler bulunmaktadır:

“... Çünkü size yer hazırlamaya gidiyorum. Gider ve size yer hazırlarsam, siz de benim bulunduğum yerde olabilirsiniz diye gelip sizi yanıma alacağım.” (Yuhanna, 14: 2-3)

... Sizden göğe alınan bu İsa, göğe çıktığını nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir. (Elçilerin İşleri, 1: 11)

Bunun için size, 'İşte Mesih çölde' derlerse gitmeyin. 'Bakın, iç odalarda' derlerse inanmayın. Çünkü İnsanoğlu'nun gelişi, doğuda çakıp batıya kadar her taraftan görülen şimşek gibi olacaktır. (Matta, 24: 26-27)

Bunun için siz de hazır olun! Çünkü İnsanoğlu, ummadığınız bir saatte gelecektir. (Matta, 24: 44)

Mübarek ve tek Hükümdar, kralların Kralı, rablerin Rabbi, ölümsüzlüğün tek sahibi, yaklaşılmaz ışıktta yaşayan, hiçbir insanın görmediği ve göremeyeceği Tanrı, Mesih'i belirlenen zamanda ortaya çıkaracaktır. Onur

ve kudret sonsuza dek O'nun olsun. Amin. (Timoteusa 1. Mektup, 6: 15-16)

Bundan böyle, doğruluk tacı benim için hazır duruyor. Adil yargıç olan Rab, o gün bu tacı bana, ve yalnız bana değil, O'nun gelişini özlemle beklemiş olanların hepsine verecektir. (Timoteos'a 2. Mektup, 4: 8)

Göksel Egemenliğin bu müjdesi tüm uluslara bir tanıklık olmak üzere bütün dünyada duyurulacak, ve son o zaman gelecektir. (Matta, 24: 14)

Hız. İsa'nın ikinci gelişiyile meydana gelecek bu haki-miyet, adaletin, zenginliğin, güzel ahlakın hakim olduğu bir dönem olacaktır. Bu konuda İncil'in çeşitli bölümlerinde verilen bilgilerden bazıları şunlardır:

"Ne mutlu halim olanlara; çünkü onlar yeri miras alacaklar. (Matta, 5: 5)

İnsanlar doğudan batıdan, kuzeyden güneyden gelecek ve Tanrı'nın Egemenliğinde sofraya oturacaklar. Ve işte, sonuncu olan bazıları birinci olacak, birinci olan bazıları da sonuncu olacak." (Luka, 13: 29-30)

Hız. İsa'nın ikinci gelişiy ve bu dönemde meydana gelecek olan din ahlakının dünya hakimiyeti ile ilgili açıklamalarda İslam dini ile Hıristiyanlık ve Yahudilik arasında büyük bir uyum olduğu açıktır. Bu uyum, üç dinin mensuplarının da büyük bir bekleyiş içinde olmalarına vesile olmuştur. İşte içinde bulunduğumuz dönem, bu mucizenin gerçekleşmesinin en çok beklendiği ve belki de en yakın olduğu dönemdir. Bu ise bütün inananları şevklendirecek büyük bir müjdedir.

BEDÜZZAMAN SAİD NURSI MÜSLÜMANLARI HZ. İSA'NIN GELİŞİ İLE MÜJDELEMİŞTİR

Hicri 13. asrın en büyük İslam alimlerinden biri olan Bediüzzaman Said Nursi, 1960 yılında Hakk'ın rahmetine kavuşana kadar, bütün ömrünü insanları Allah'a iman etmeye ve Kuran ahlakını yaşamaya davet ederek geçirmiştir. Bu uğurda çok fazla eziyet görmüş, ancak o, yaşadığı hayattan her zaman razı olmuş ve başına gelen her zorluğu büyük bir tevekkülle, sabırla, neşeyle karşılamıştır. Bir Kuran tefsiri olan Risale-i Nur Külliyyatı, Bediüzzaman'ın Allah'a olan coşkulu sevgisini, derin imanını ve Allah'ın dinine olan bağlılığını açıkça ortaya koyan çok hikmetli öğütlerle doludur. Bu nedenle bu kıymetli insanın yaptığı açıklamalar ve verdiği örnekler, tüm Müslümanlar için çok önemli bir rehber hükmündedir.

Kitabın bu bölümünde Bediüzzaman Said Nursi'nin eserlerinin çeşitli bölümlerinde yer alan Hz. İsa ile ilgili izahlar ele alınacaktır.

Hz. İsa İslam diniyle hükmedecek, Kuran'a tabi olacak

Bediüzzaman Said Nursi, dinsiz ideolojilerin hakim olduğu böyle bir dönemde Hz. İsa'nın yeniden dünyaya

döneceğini müjdelemektedir. Üstad'ın aşağıdaki sözlerinde haber verdiği gibi, Hz. İsa yeryüzüne ikinci kez gelişinde Kuran'la hükmedecek, Kuran'a tabi olacaktır. Hıristiyanlık ile Müslümanlık birleşerek dinsizlik akımına karşı Kuran ahlakını yaşayarak üstün geleceklerdir. Risale-i Nur'da bu konuyla ilgili aktarılanlar şöyledir:

(1) Ahir zamanda Hazret-i İsa (as) gelecek, Şeriat-ı Muhammediye (ASM) ile amel edecek mealindeki hadîsin sırrı şudur ki: Ahir zamanda felsefe-i tabiiyenin (tabiat felsefesi) verdiği cereyan-ı küfrîye (inkarcı hareket) ve inkâr-ı uluhiyete (Allah'ı inkar) karşı İsevîlik dini tasaffi ederek (arınarak) ve hurafattan tecerrüd edip (hurafelerden temizlenip) İslâmiyete inkılab edeceği bir sırada, nasıl ki İsevîlik şahs-ı manevîsi, vahy-i semavî kılıncıyla o müdhiş dinsizliğin şahs-ı manevîsini öldürür; öyle de Hazret-i İsa (as), İsevîlik şahs-ı manevîsini temsil ederek, dinsizliğin şahs-ı manevîsini temsil eden Deccal'ı öldürür.. yani inkâr-ı uluhiyet fikrini öldürecek. (Mektubat, s. 6)

“...felsefe-i tabiiyenin verdiği cereyan-ı küfrîye ve inkâr-ı uluhiyete (Allah'ı inkar) karşı...”: Bediüzzaman Hz. İsa'nın Darwinizm'in meydana getirdiği inkarcı harekete ve Allah'ın varlığını inkar edenlere karşı büyük bir mücadele yürüteceğini belirtmektedir.

“...İsevîlik dini tasaffi ederek (arınarak) ve hurafattan tecerrüd edip İslâmiyete inkılab edeceği...” Bediüzzaman bu hikmetli açıklamasında Hz. İsa'nın ahir zamanda tekrar dünyaya geldiğinde İslam dininin gereklerine göre hareket edeceği yönündeki hadisi tefsir etmektedir. Hz. İsa'nın mücadelesi çeşitli hurafeler ve geleneklerle özünden uzaklaşan Hıristiyanlığın özüne dönmesi ile başlayacaktır. Hz. İsa Hıristiyanlığı tüm batıl hu-

rafelerden temizleyecek ve daha sonra da İslamiyete dönecektir.

Böylece Hıristiyanlar ve Müslümanlar birlik olup, dünya üzerinde çok büyük bir güç oluşturacaklardır. Hz. İsa bu dinsiz sistemin bütününe ifade eden Deccal'i öldürecek, inkarcı sistemleri tamamen yeryüzünden kaldıracaktır.

3) Ve Kuran'a iktida (uymak, tabi olmak) ederek, o İsevilik şahsı manevisi tabi; ve İslamiyet, metbu (tabi olunan) makamında kalacak. Din-i Hak, bu iltihak neticesinde azim bir kuvvet bulacaktır. Dinsizlik cereyanına karşı ayrı ayrı iken mağlub olan İsevilik ve İslâmiyet ittihad neticesinde, dinsizlik cereyanına galebe edip dağıtacak istidadında iken; âlem-i semavatta cism-i beşerîsiyle bulunan şahs-ı İsa (as), o din-i hak cereyanının başına geçeceğini, bir Muhbir-i Sadık (Hz. Muhammed (sav)), bir Kadir-i Külli Şey'in va'dine istinad ederek haber vermiştir. Madem haber vermiş, haktır; madem Kadir-i Külli Şey' va'detmiş, elbette yapacaktır. (Mektubat, s. 54)

“...Kuran'a iktida (uymak, tabi olmak) ederek, o İsevilik şahsı manevisi tabi; ve İslamiyet, metbu makamında kalacak..”: Hıristiyanlığın Hz. İsa ile başlayacak olan bu dönüşümü, son kitap olan ve herkesin uymakla mükellef olduğu Kuran'a tabi olmakla neticelenecek. Hz. İsa'nın şahsı ve ona tabi olan Hıristiyanlık İslam'a tabi olacak.

“...Dinsizlik cereyanına karşı ayrı ayrı iken mağlub olan İsevilik ve İslâmiyet ittihad neticesinde, dinsizlik cereyanına galebe edip dağıtacak..”: Hz. İsa öncülüğündeki Hıristiyanlık Kuran'a tabi olduğunda çok büyük bir güç oluşacak. Çünkü günümüzde dünya-

nın en büyük iki dini olan Hıristiyanlık ve Müslümanlık hem siyasi, hem ekonomik hem de manevi yönden çok büyük iki kuvvettirler. Bu nedenle de dinsiz ideolojiler karşısında birleştiklerinde çok büyük bir güç kazanarak dinsizlik akımlarını fikren yok edip, dağıtacaklardır. İnsanları hayatlarının gerçek amacından uzaklaştıran, bencil, sevgisiz, çatışmacı bir hayata iten materyalist felsefe ve dinsizliğin dünya üzerindeki etkileri iki dinin birleşmesiyle ortadan kalkacaktır.

“...cism-i beşerîsiyle bulunan şahs-ı İsa (as), o din-i hak cereyanının başına geçeceğini...”: İki dinin ittifakı ve Hıristiyanların Kuran’a tabi olması ile dünyada nüfus çoğunluğuna sahip olacak iki din, tek bir ses ve tek bir vücut gibi hareket edecek,. bu hak dinin başına ise Hz. İsa geçecektir. Bediüzzaman bu sözünde Hz. İsa’nın yeryüzüne gelip, bu hareketin başına geçeceğini Peygamberimiz (sav)’in hadislerinde haber verdiğini hatırlatmış ve bu nedenle de bu haberin mutlak gerçekleşecek olan hak bir bilgi olduğunu söylemiştir.

Bediüzzaman dünya üzerindeki dinsiz fikir sistemlerinin tümünü birden tanımlamak için kullandığı Deccal’in, İseviliğin tüm dini hükümlerini ortadan kaldırmayı, sosyal hayatı düzenleyen tüm manevi bağlarını bozarak bu kişileri bozgunculuğa, isyankarlığa ve anarşizme teşvik eden bir akım olduğunu belirtmektedir.

Bediüzzaman, Hz. İsa ve onunla birlikte olan İsevilik’in dinsiz akımları yokedişini ise şu şekilde tanımlamaktadır:

Şahs-ı İsa (as)’ın kılıncı ve maktul olan şahs-ı Deccal’in, teşkil ettiği dehşetli maddiyunluk ve dinsizlik azametli

heykeli ve şahs-ı manevisini mahvedecek ancak İsevi ruhanileridir ki; o ruhaniler, din-i İsevi'nin hakikatini hakikat-i İslamiye ile mezcederek (karıştırarak) o kuvvetle onu dağıtacak, manen öldürecek... (Şualar, s. 493)

“dehşetli maddiyunluk ve dinsizlik azametli heykeli: Bediüzzaman bu sözleriyle dünyanın dört bir yanını etkisi altına almış olan maddeci akımları çok büyük bir heykele benzetmektedir. Bu heykel söz konusu akımların yerleşik ve kuvvetli olduklarına bir işaret olabilir. Büyük bir heykeli yıkmak, yerinden sökmek oldukça zordur. Ancak bu heykelin yıkılmasıyla maddiyunluk ve dinsizlik hem maddi hem de manevi olarak ortadan kalkacaktır.

“din-i İsevinin hakikatini hakikat-i İslamiye ile mezcederek”: Hz. İsa ikinci kez dünyaya geldiğinde Allah'ın son kitabı olan Kuran'a tabi olacak, bozulmuş olan Hıristiyanlığı gerçek haline döndürüp gerçek İslam'la birleştirecektir.

“o kuvvetle onu dağıtacak, manen öldürecek”: Allah'ın iki hak dini birleştiğinde geniş anlamda çok büyük bir güç kazanacaktır. Dünyanın dört bir yanında hakim ideoloji olan materyalizmi fikren mağlup edecekler ve insanlar üzerindeki bütün etkisini yok edecekler.

Bediüzzaman Said Nursi, Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez dönüşünü anlattığı tüm açıklamalarında onun o dönemdeki tüm inkarcı sistemleri ortadan kaldıracığına ve bunu yaparken de Müslümanlarla birlikte hareket edeceğine işaret etmektedir. Hz. İsa, İslam dünyasındaki samimi Müslümanlarla birlik olup, inkarcı sistemin zulmünü ortadan kaldıracaktır.

HZ. İSA'YI EN GÜZEL ŞEKİLDE KARŞILAMAK

Buraya kadar, Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez gelişini hem Kuran ayetleri ve Peygamber Efendimiz (sav)'in hadis-i şerifleri, hem de Tevrat ve İncil'den çeşitli izahlarla detaylı olarak açıkladık. Kuran ayetlerinde Hz. İsa'nın Allah Katına alınışı haber verilmekte ve yeryüzüne ikinci kez gelişini çeşitli alametlerle bizlere bildirilmektedir. Peygamber Efendimiz (sav)'in de **"...Vallahi muhakkak ve muhakkak Meryem oğlu İsa incek, hem adil bir hakem, adaletli bir hükümdar olarak incek..."**⁸ gibi birçok hadisinde Hz. İsa'nın geldiğinde yapacakları ve o dönemin özellikleri çeşitli örneklerle anlatılmaktadır. Bu açıklamalar hiçbir şüpheye yer bırakmayacak kadar açık, detaylı ve içinde bulunduğumuz dönemde yaşanan gelişmelerle uyumludur. Nitekim asırlar boyunca İslam alimleri de eserlerinde Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez gelişini ile ilgili çok önemli yorumlarda bulunmuş, ahir zamanda nasıl bir ortam oluşacağını insanlara

aktarmışlardır. Tevrat ve İncil'de de Hz. İsa'nın yeryüzüne gelişine dair çok açık izahlar bulunmaktadır. Tevrat'ta Mesih'in yeryüzüne hakim olacağı **"... göklerin Allah'ı ebediyyen harap olmayacak bir krallık kuracak ve onun hakimiyeti başka bir kavme bırakılmayacak"** (Daniel, 2: 44) gibi sözlerle, İncil'de ise **"... Sizden göğe alınan bu İsa, göğe gittiğini nasıl gördünüzse, aynı şekilde geri gelecektir."** (Elçilerin İşleri, 1: 11) şeklinde haber verilmektedir.

Allah'ın iman edenlere hidayet rehberi olarak gönderdiği bu üç İlahi kitabın Hz. İsa'nın yeryüzüne ikinci kez gelişi konusunda bu kadar uyumlu olmaları çok dikkat çekicidir. (Tevrat ve İncil vahyedilmelerinin ardından tahrif edilmiş olmakla birlikte, içlerinde Kuran ayetleri ile uyumlu birçok açıklama bulunmaktadır. Bu açıklamaların ilk vahyedildikleri dönemden kalma izahlar olmaları muhtemeldir. (En doğrusunu Allah bilir.)

Detaylı olarak incelediğimiz tüm bu deliller ve dünya üzerindeki yaşanan gelişmeler dikkatle biraraya getirildiğinde Hz. İsa'nın gelişine en fazla 15-20 sene kaldığı, belki de Hz. İsa'nın gelmiş bile olabileceği ortaya çıkmaktadır. Bu yeryüzündeki tüm insanlar için çok büyük bir müjdedir, sevinç ve şevk kaynağıdır.

Hz. İsa, Yeryüzünde Hiçbir Akrabası ve Tanıyanı Olmamasıyla Tanınacaktır

Hz. İsa'yı sahte mesihlerden ayıran en önemli farklılıklardan biri ise dünya üzerinde annesi, babası, herhangi bir akrabası, arkadaşı, tanıyanı olmamasıdır. Kitabın önceki bölümlerinde de açıkladığımız gibi Hz. İsa Allah'ın "Ol" emriyle babasız olarak dünyaya gelmiştir. Allah, Hz. İsa'nın bu durumunu Kuran'da Hz. Adem'in yaratılışına benzetmekte ve şöyle buyurmaktadır:

Şüphesiz, Allah Katında İsa'nın durumu Adem'in durumu gibidir. Onu topraktan yarattı, sonra ona "ol" demesiyle o da hemen oluverdi. (Al-i İmran Suresi, 59)

Ayette de belirtildiği gibi Allah Hz. Adem'e "Ol" demiştir ve Hz. Adem yaratılmıştır. İşte Hz. İsa'nın ilk yaratılışı da Allah'ın "Ol" demesiyle gerçekleşmiştir. Hz. Adem'in anne ve babası yoktur, Hz. İsa'nın ilk dünyaya gelişinde ise sadece annesi Hz. Meryem vardır; fakat yeryüzüne yeniden geleceği ikinci seferde onun annesi de hayatta olmayacaktır. Aradan yüzyıllar geçtikten sonra bilinen hiçbir akrabası olmadan yeryüzünde bulunacaktır.

Kuşkusuz bu sayede Hz. İsa'nın yeryüzüne yeniden gelişinde, onun Hz. İsa olduğundan şüphe edilebilecek bir durum oluşmayacaktır. Sahte mesihlik iddiasında bulunan kimselerin

ise yalanları kolayca anlaşılabilir. Çünkü tüm çocuklu ğu insanlar arasında geçmiş, çok sayıda çocukluk resmine sahip, kendisini küçüklüğünden itibaren tanıyan sayısız kişi olan bir insanın Hz. İsa olduğunu iddia etmesi son derece mantıksızdır.

SONUÇ

Hz. İsa, Allah'ın, doğumundan itibaren mucizevi bir yaşamla nimette bulunduğu ve peygamberlik makamıyla şereflendirdiği kutlu bir elçisidir. Allah bu mübarek peygamberin, **“dünyada ve ahirette ‘seçkin, onurlu, saygındır’ ve (Allah’a) yakın kılınanlardan”** (Al-i İmran Suresi, 45) olduğunu bildirerek onu cennetle müjdelemiştir . İşte bu nedenle de yeryüzüne ikinci kez gelecek olan bu mübarek peygamberi, tüm insanlığın olabilecek en güzel şekilde karşılaması gerekmektedir. İmkanları kısıtlı olan bir kişi dahi, evine sıradan bir misafir geleceği zaman, günler öncesinden hazırlık yapar, bu misafiri en temiz ve en güzel şekilde ağırlamaya, ikramda kusur yapmamaya zen gösterir. Oysa Hz. İsa tüm dünya insanları için, hiçbir misafirle karşılaştırılmayacak kadar üstün özelliklere sahip, çok kıymetli bir misafirdir. O nedenle de tüm insanlığın yakın zamanda yer-

yüzünü şerefliendirecek olan bu Ulu'l Azm peygamberi en güzel şekilde karşılaması gerekmektedir.

Bu kıymetli peygamberle karşılaşmak Rabbimizden çok büyük bir nimettir. Hz. İsa geldiğinde masum, tertemiz ve nurlu yüzüyle, hikmetli, akıllı ve isabetli konuşmalarıyla hemen dikkati çekecek, dünya üzerindeki tüm insanlar hayatlarında ilk kez en yüksek insani vasıflara sahip mübarek bir peygamber göreceklerdir. Onun doğumu, hayatı, Allah Katına alınışı ve yeryüzüne ikinci kez gelişi gibi, bu gelişten sonraki hayatı da Allah'ın izniyle mucizelerle dolu olacaktır. Tüm insanlar onun üstün ahlakına ve benzersiz aklına hayran olacaklardır. Onun söylediği her söz, her hareket hikmetli, aldığı her karar isabetli ve Allah'ın ilhamı ile olacaktır.

Tüm insanların, özellikle de İncil'e iman eden İsevilere'in ve Kuran ayetlerine iman eden Müslümanların Hz. İsa'nın gelişi için heyecanla, şevkle ve çok büyük bir coşkuyla hazırlık yapmaları gerekmektedir. Bu kişilerin içinde, Allah'ın cennetle müjdelediği bu kıymetli peygamberin gelişi için hazırlık yapmayanlar ise çok büyük bir hata içindedirler. Çünkü gelişi İlahi kitaplarla ve elçilerin sözleriyle haber verilmiş böylesine önemli bir misafiri karşılama konusunda yapılacak gevşeklik ve tembellik çok büyük bir vicdansızlıktır. Allah'ın ayetlerine iman eden, dünya üzerindeki gelişmeleri ve ahir zamanın işaretlerini akli ve vicdaniyle değerlendiren hiçbir insan bu mübarek misafiri hazırlık yapmadan bekleyemez. Hangi vicdan sahibi, samimi Hıristiyan o müjdeli dönem geldiğinde "Biz Hz. İsa'yı bekliyorduk, ama bunun için hazırlık yapmayı gerekli görmedik" şeklinde bir açıklamada bulunabilecektir?

Hız. İsa gelmeden önce yapılması gereken hazırlığın nasıl olması gerektiğini hem Kuran ayetlerinden, hem Peygamber Efendimiz (sav)'in hadislerinden, hem de büyük İslam alimlerinin hikmetli yorumlarından anlamaktayız. Bu hazırlığın en önemli aşaması ise yeryüzündeki din karşıtı sistemlerle yapılacak olan fikri mücadeledir. Tüm iman sahipleri Darwinizm ve materyalizm gibi insanları din ahlakından uzaklaştıran ateist ideolojilerle fikri mücadelede ittifak etmeli; bu gibi akımların dünya üzerinden silinmelerinde birlik olmalıdırlar. Bunun için tüm imkanlarıyla Hız. İsa'nın dinsizlikle yapacağı mücadele öncesinde dünya çapında büyük bir hazırlık yapmalıdırlar. Nitekim hadislerde bildirildiği gibi Hız. İsa geldiğinde söz konusu dinsiz akımlarla mücadele edecektir. İsevi-lerle Müslümanlar arasındaki bu birliği şimdiden oluşturmaya başlamak Hız. İsa gelmeden önce yapılabilecek çok güzel bir hazırlıktır. Ancak öncelikle Hıristiyanların kendi aralarındaki ayrılıkları ortadan kaldırmaları, Hız. İsa'nın sözünde birleşmeleri ve **“kenetlenmiş bir bina”** (Saf Suresi, 4) halini almaları gerekmektedir.

Müslümanlar da aralarındaki tüm ayrımları giderip, birlik ve beraberliğin sağlanması için çaba göstermelidirler. Tüm Müslümanlar Allah'a daha çok yaklaşmak, Allah'ın dinine daha fazla hizmet etmek için elbirliği yapmalı, Hız. İsa'nın gelişi öncesinde İslam birliğini oluşturmalıdırlar. Bu iki birliğin sağlanmasının ardından oluşacak İsevi-Müslüman ittifakının dünya üzerinde çok büyük bir güç meydana getireceği ve Allah'ı inkar eden tüm şer akımlarının önünde aşılabilir bir engel haline geleceği açıktır. İşte bu hazırlık Hız. İsa geldiğinde zaten oluşacak olan ittifakın da temeli olacaktır.

Bu kitaptaki amacımız, daha önce de belirttiğimiz gibi Hz. İsa yeryüzüne ikinci kez geldiğinde insanların “bilseydik, hazırlık yapardık” diyememeleri ve öne sürebilecekleri hiçbir bahanelerinin kalmamasıdır. Alametler tüm açıklığıyla ortaya çıkmıştır, asırlardır bazı çevrelerin ortaya attıkları tüm şüphe bulutları ortadan kalkmıştır. Hz. İsa'nın gelişi çok yakındır. Rabbimiz bizleri Nur Suresi'nde şu şekilde müjdelemiştir:

Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara va'detmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, kendileri için seçip beğendiği dinlerini kendilerine yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca Bana ibadet ederler ve Bana hiçbir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkar ederse, işte onlar fasıktır. (Nur Suresi, 55)

.....

***Sen Yüce'sin,
bize öğrettiğinden başka bizim
hiçbir bilgimiz yok.
Gerçekten Sen, herşeyi bilen,
hüküm ve hikmet sahibi olansın.
(Bakara Suresi, 32)***

Kaynakça

- 1 Kudüs'teki Tapınak'ta uygulanan kurban sistemi, Tevrat'ın Sayılar ve özellikle Levililer kitaplarında çok ayrıntılı bir biçimde tarif edilir. Buna göre Tapınak'ta kurban edilen havyanların iç organlarının ayrılması ve belirli kurallara göre ateşte yakılmaları gerekmektedir. Allah Kuran'da Yahudilerin "Allah bize ateşin yiyeceği bir kurban getirmediği hiçbir elçiye inanmamız konusunda and verdi" (Al-i İmran Suresi, 183) diyerek bu sisteme ne kadar önem verdiklerini bildirmektedir. Bakara Suresi'nin 67-71. ayetlerinde ise Yahudilerin kendilerine kurban emri verildiğinde bu konuda sürekli detaylar aradıkları ve Allah'ın da onlara bu detayları bildirdiği haber verilmektedir.
- 2 Prof. Dr. Süleyman Ateş, Yüce Kur'an'ın Çağdaş Tefsiri, 2. cilt, s. 49-50
- 3 Elmalılı Hamdi Yazır, <http://www.kuranikerim.com/telmalili/zuhruf.htm>
- 4 Muhammed Halil Herras, Faslu'l-Makal fi Ref'i İsa Hayyen ve Nüzulihî ve Katlihi'd-Deccal, Mektebetü's Sünne, Kahire, 1990, s. 20
- 5 Taberi Tefsiri, İmam Taberi, 2. cilt, s. 528; cilt 1, s.247
- 6 Büyük Lugat-Tür-Dav, 3003
- 7 Sünen-i İbn-i Mace, 10/338
- 8 Sahih-i Müslim, Bi Şerhin-Nevevi, 2. cilt, s.192. Kitabul-İman, Babu Nuzuli İsa İbn-i Meryem, Kenzul Um-mal, 14/332